

Alte Drucke

Die Gründer

Richter, Julius

Jena, 1874

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-63038

D I E G R Ü N D E R.

EINE GRIECHISCHE KOMÖDIE

VON

JULIUS RICHTER.

JENA,
FRIEDRICH FROMMANN
1874.

ΙΟΤΑΙΟΤ ΚΡΙΤΟΤ

ΚΟΚΚΥΤΕΣ.

WAISENHAUS
BIBLIOTHEK

λαβὲ τὸ βιβλίον·

καὶ φείδου μηδὲν μὴτ' ἢν που κτίστορα τέτμησι,
μητ' ἢν χρυσομανῇ μὴτ' ἢν ἐρυθράσπιδας αὐτούς.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Χρυσαλώπηξ, τῶν καλουμένων κτιστόρων ἀρχὸς τις γεγονώς, τᾶλλα δὲ μῶρος ὢν κατὰ τὸν τῶν τοιούτων ἀνθρωπαρίων τρόπον, Χρυσίον μὲν τὴν θυγατέρα μισεῖ, ὅτι τῶν γραμμάτων ἐρᾷ, μισεῖ δὲ καὶ Σοφαίνετον τὸν ἀνέψιόν καὶ Φιλοστράτον τὸν Σοφαίνετον, ὅτι τὸ τῶν Μουσῶν βαλανεῖον τῆς βαλλαντιομίας, ἣ περ νῦν „Börse“ καλεῖται, προτιμῶσιν. ὁ δὲ Φιλόστρατος τῆς Χρυσίου ἐραστὴς ὢν, ἵνα τοῦ πολυηράτου γάμου τύχη, τὴν μουσικὴν ἀπαβαλεῖν καὶ τὴν κτιστόρων τέχνην φιλεῖν μηχανώμενος ἐς Χρυσαλώπεκος φοιτᾷ καὶ πείθει αὐτὸν διδάσκαλον γενέσθαι τοῦ νέου κτίστορος. εὐθὺς δὲ παράδειγμα καινόν τε καὶ μέγα τῆς μαθήσεως παρεξόμενος ἐς τὴν ἀγορὰν μετὰ τοῦ διδασκάλου ἐξέρχεται καὶ αὐτὸς ἀκτιοπώλης γίγνεται τῶν καλουμένων τελακτιῶν. ἀπ' ἀρχῆς δ' αὐτῷ συμμαχεῖ ὁ τῶν κοκκύων χορὸς, λόγῳ μὲν τὰ Χρυσαλώπεκος, ἔργῳ δὲ τὰ Φιλοστράτου φρονουσῶν. μετὰ δὲ τὴν παράβασιν καὶ Σοφαίνετος καὶ Χρυσίον καὶ Σωσίας ὁ Χρυσαλώπεκος οἰκτὴς μετέχουσι τῶν Φιλοστράτου μηχανημάτων, οἷς ἑξαπατᾷ μὲν τὸν πατέρα, γίγνεται δὲ τῆς θυγατρὸς κύριος. ὁ δὲ Χρυσαλώπηξ ἄκων καὶ μόλις τοῖς πρότερον ὁμολογημένοις ξυγχωρεῖ, ὥστε πάντας, τοῦ χοροῦ τὸν ὑμέναιον ἔδοντας, μετὰ πολλῆς χαρᾶς ἐξίεναι.

ἣ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, τουτέστιν αἱ Χρυσαλώπεκος καὶ Σοφαίνετον οἰκίαι, ἐν Χρυσόπολει κείται, ἣ πανταχοῦ, τῶν πλείστων πόλεων φιλουσῶν Χρυσόπολεων κεκλησθαι. ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐκ κοκκύων θηλειῶν, οὗ

κατὰ τοὺς παλαιοὺς Ἕλληνας τὰ ὀφειλόμενα ταῦτα ὥσπερ οἱ νῦν Τεῦτονες μόνον ἄφρονες καλοῦνται. ἔστι δὲ τὸ δῶμα τῶν χρησίμως πεποιημένων καὶ τὴν νενομισμένην τῶν ὑποκριτῶν τριάδα οὐ πάνυ ὑπερβαίνοντων.

ἰδιόχθη ἐπὶ ἄρχοντος ονος τῇ μετὰ Χριστὸν ἐξῆς δ' ὀλυμπιάδι ἔτει β'. ἐς Αἰνῶνα. δεύτερος ἦν καὶ πρῶτος ἐνίκα ἐποιήθη δὲ γ'. προλογίζει δὲ Χρυσολογῆς.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ.	ΒΟΛΩΝΗΣ (ΣΩΣΙΑΣ).
ΧΡΥΣΙΟΝ.	ΠΙΣΙΑΣ (ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ).
ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.	ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ (ΧΡΥΣΙΟΝ).
ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.	ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ (ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ).
ΧΟΡΟΣ.	ΤΟΞΟΤΗΣ (ΣΩΣΙΑΣ).
ΣΩΣΙΑΣ.	

ΚΟΚΚΥΓΕΣ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὦ θερμὸν ὄμμα τοῦ τροχηλάτου 'πυρός,
 εἴτ' οὖν κέκλησαι Φοῖβος ἀπὸ τῶν φοιβάδων
 ἢ νεφελοβοστρύχων σὺ τῶν μελάνων φόβῳ,
 εἴθ' ἥλιος ὅτιη προσήλωσαι πέδαις
 ἀδαμαντίναις ἐν τοῦρανου τῷ κυπτάρῳ 5
 ἡμᾶς κελύων ἀκαμάτῳ μετὰ γῆς δρόμῳ
 πάππων βία σε περιτρέχειν ὅσημέραι·
 νῦν ἐμφανὲς ὦν χαῖρέ μοι Φοιβήλιε
 καὶ τὴν νέαν μήκυνον ἡμέραν, ἕως
 κατὰ τὸν περὶ χρόνου καὶ νομίσματος λόγον 10
 τόκος ἂν τόκῳ τόκον φέρων ἢ διπλάσιος.
 καίτοι ψέγειν τὴν νύκτα πῶς δυναίμεθ' ἄν;
 ὡς Στρεψιάδης ἀριστοφάνειος ἔψεγεν,
 ἦν οἱ τόκοι χωρῶσι, μὴδ' Ἀμυνίας
 δεξιόμενος αὐτοῦς Χρυσάλωπεκ' ἐκφοβῆι, 15
 τῆς δ' ἡμέρας τὸ κέρδος αὖξεται σιῶ.
 ὦ κέρδος ὦ χρυσαυγές, ὥς με προσγελάς,
 τί δ' ἐστὶ σῆς ἀκτίνος εὐπρεπέστερον;
 χρυσοῦν καλοῦσιν οἱ βροτοὶ τὸν ἥλιον,

τὴν δ' ἥλιον καλοῦσ' ἀδελφὴν ἀργυρᾶν, 20
 χρυσοῦν δὲ πᾶν τῆς πλουθυγείας ἐνύπνιον,
 χρυσοῦς δὲ τοὺς αἰῶνας ὧν μεμνήμεθα,
 ὅπως τὰ χρυσᾶ πάντα τιμώτατα
 τὸν ὕδροπότην τὸν Πίνδαρον μιμούμενοι.
 δεινῶν ἄρ' ἐστὶ δεινότατον τὸ χρυσίον. 25
 τῶν Ἑσπερίδων τὰ μῆλ' ἀνέηκας' Ἡρακλῆς
 τοῦ χρυσίου γλιχόμενος ὡς ἐμοὶ δοκεῖ.
 ὡς τῇ θυγατρὶ μου τοῦνομ' ἐθέμην Χρυσίῳ
 τὸν χρυσὸν ὡς τὸ χρυσίον θυννσκοπῶν·
 καὶ δὴ φυλάττω κατὰ κράτος τὴν Χρυσίον, 30
 μή τις τὸ χρυσίον περιλείχῃ μοι κρύφα.
 ἀλλ' ἐστὶν ὦρα τῶν τόκων μνήμην ἔχειν
 χρήστων τραπεζιτῶν τε καὶ κτιστῶν ἅμα.
 ἐν τάγορᾳ γὰρ ταῦτα γίνεται φυτά,
 χρυσᾶ μὲν ἔξω καὶ τόκοις κοσμούμενα, 35
 ἀλλ' ἔνδον ὧ —

ΧΡΥΣΙΟΝ.

χαῖρ' ὦ πάτερ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

καὶ σὺ θύγατερ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τί δὴ κέχρηνας πρὸς τὸν οὐρανὸν πάτερ;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

χρυσοῦν τὸν ἥλιον σκοπῶν εὐφραίνομαι.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τὸν χρυσὸν ἐν κιβωτίοισι μᾶλλον ἄν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

μὴ σκώπτε· σοὶ γὰρ ταῦτα πάντα γίγνεται.

40

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἐμοὶ πάτερ· τόκων ἄλις σάφ' ἴσθ' ἐμοὶ
ἐπισκοτούντων τοῖς βροτοῖς τὸν νοῦν τὸ κῆρ,
χῶσπερ βοεῖω συγκαλυπτόντων φρένας.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τοιαῦτα μὴ ποτ' αὐθις ὦ παῖ τῷ πατρί.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

σινῶ πάτερ, προσέρχεται τις —

45

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀλλὰ τίς;

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὄρᾶν πάρεστιν· οὐχ ὄρᾳς τὸν γείτονα,
Φιλοστράτου τὸν πατέρα, τὸν Σοφαίνετον;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

Σοφαίνετον λέγειν ἂν ἤρκεσεν τέκνον·
τί σοι Φιλοστράτου μέλει; τοῦτ' εἶπέ μοι.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἄπειμι δὴ· τί μοι μέλει Σοφαίνετου;
τιμῶ μὲν αὐτόν, ὡς ἔμοιγ' ἔχειν δοκεῖ
πλοῦτον μέγιστον καθάρνατον ἅτ' ὦν σοφός,
ἀλλ' ἡ νεᾶνις τὸν νεανίαν παθεῖ.

50

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΕ.

τιμῶσα τὸν πατέρα ποθεῖς Φιλόστρατον;
 τί τόδε νοεῖ; μὰ τὸν Δι' οὐ χαίρουσα σύ. 55
 ἡπιστάμην ὡς γλαυκοπέδιλος εἰ πάλαι,
 τοὺς δ' ὠχρῶντας τοὺς καλουμένους σοφοὺς
 μᾶλλον πατρός τοῦ κάρτα πλουσίου σέβει·
 ἐς κόρακας ὃ παράδειγμα τήνκι κακόν.
 τάχιστ' ἰοῦσ' ὅπως ἔχει τᾶνδον σκόπει, 60
 καὶ τοὺς νέους διδάξον ὡς ἀρῶμεν τὸ πᾶν,
 τὸ φιλοσοφεῖν δὲ παντελῶς ἀργεῖν δοκεῖ.
 κἄτ' εὐλαβοῦ μή πως Ἰδης Μισόστρατον.
 φροῦδῃ 'στιν· ἕτερον αὖ προσέρχεται κακόν,
 ὡς τὴν θύραν ἔκοψεν ὁ ξενηλατῶν 65
 Σοφαίνετος· τὴν οἰκίαν γὰρ καταλιπὼν
 ὁ σοφὸς δοκῶν ὡς ἐν ξένη διέτριβεν ἄν,
 καὶ τις χελώνη φαίνεται χωρὶς τέλους.
 ἔκοψεν αὖθις, ἀσυχλίαν ἔχειν δοκεῖ.
 μέθες φίλ' ὥς που τήμερον καταβήσομαι. 70

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τί τοῦτο; πῶς ἀνεψιός μ' ἐδέξατο;
 καινόν τι τοῦτο φαίνεται μοι καὶ νέον,
 κοῦν ἐσθ' ὅπως οὐκ ὀλέθριον καττύεται·
 τὸ ῥῆμα γὰρ τὸ Χρυσαλωπέκων ἀεὶ
 ταύτῳ νοεῖ τῷ χρηματίζειν, τῷ πατᾶν. 75

ὦ κόσμε κόσμε ποῖ ποτ' οἰγήσει δαρείς
 ὑπ' αἰελοῦρων καὶ λύκων κάλωπέκων;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὦ κόσμε κόσμε ποῖ ποτ' οἰγήσει δαεῖς
 ὑπ' ἀστεροπιπῶν καὶ πιθηκοφιλοσόφων;
 τί δῆτ' ἀφίξαι πρός ὧ Σοφαίνετε;
 λέγε θάπτον, ὥς νῦν ἀσχολία βαρεῖά τις
 τάχ' ἐς ἀγορὰν καλεῖ με.

80

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τὴν ἄρ' οἰκίαν
 εὖ διατέθεικας, πρᾶγμα βαρύτατον πατρί.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

πῶς διατέθεικα; πάντα δάκνεται καλῶς,
 καὶ μὴ παρῶ, τοῖς οἰκέταις καὶ παιδίοις.

85

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τά δ' οἰκίας σοι μᾶλλον ἔστι πρακτέον·
 σὺ περισσοβὼν δ' ἐν τᾷγορᾷ κακὸν βλέπεις.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

αἰβοῖ τί ληρεῖς; χρυσὸν οὐ κακὸν βλέπω.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ο χρυσὸς οὐ μέγιστον ἀνθρώποις κακόν;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

οὐχ ἡ σοφία τέχνη τίς ἐστι βυρσίνη;
 οὐ βυρσίνη 'στι τοῦρροπύγιον σοφῶν;

90

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τῷ μὴ σοφῷ· νῦν περὶ τέκνων ἐβουλόμην
 σοὶ διαλέγεσθαι τὸν κακὸν φοβούμενος
 τῆς χρηματιστικῆς τρίπον διδάξεως.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τί τόδε νοεῖ τὸ χρηματιστικόν; λέγε.

95

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὥς πᾶν ἐγὼ τὸ μὴ σοφὸν τὸ μὴ νοοῦν
 κακῶς ὀνομάζω πρᾶγμα χρηματιστικόν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἄλλως φλυαρεῖς· τῶν ἀφιλολόγων ἐρῶ,
 ὥς ἀντιῶρον τοῦτο τοῦνομά σοι διδοῦς·
 χρήστην δὲ πάντα χρηστὸν ἄνδρ' ἡγούμενος.

100

ἀλλ' ἴσθι περὶ διδάξεως ἐρῶν μάτην
 ἐρεῖς στυγούντί μοι σοφὴν τὴν Χρυσίαν
 ὥς τὰς ὑπερφυεῖς τέχνας Φιλοστράτου.
 σὺ δὲ νῆφε κατὰ κράτος γέρον καὶ φιλοσοφῶν
 καὶ φιλολογῶν μετὰ τῶν ἀχρήστων· ἀλλὰ νῦν
 σπεύδειν μ' ἔασον ἐς ἀγορὰν μέλλοντ' ἐκεῖ
 τοῖς τῆς τύχης ἐρυνθοθήραις ἐντυχεῖν,
 κομιουμένῳ δ' ἐκείθεν ἄξιον μέρος.

105

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ· τὸ χρῆμα τῶν χρηστῶν —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πάτερ.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τί ἐστιν ὦ παῖ· τί με ταραντεις τῇ βοῇ; 110

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀπὸ τῆς ὁπῆς γὰρ ἐπενοήθην ὦ πάτερ,
ὥς οὐ φιλοφρόνως διελέγου τῷ κτίστορι.
οὐ δαῖ δ' ἐρίζειν ἔτι λόγοις, τρέπειν σε δαῖ
νῦν πράγμασιν τὸν ἄνδρα πρὸς τὸ χρήσιμον.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὀρθῶς στοχάζεσθαι δοκεῖς τοῦ χρησίου. 115
πῶς ἂν σὺ μὴ κτιστῆς γεγῶς αὐτὸν τρέπεις;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πειράσσομαι, κἂν μηχανᾶσθαι σοι δοκῶ
ἀνάξιόν τι τοῦ πατρός, σάφ' ἔσθ' ὅτι
ὑφην' ἐγὼ τὰ πάντα Χρυσίου χάριν.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

οὐκ οὖν ἱησουιτικαῖσι μηχαναῖς; 120

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πάπποις πρέπει μόνουσι τοῦτο τοῦνομα.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

πᾶς τὰς ἑαυτοῦ μηχανὰς καλὰς λέγει·
τυφλὸς δὲ τᾷλλ' ἐσθ' ὁ τὸ τέλος μόνον σκοπῶν.
ἐρρωσο παῖ· σὺ δ' ἀνάξιόν τι τοῦ πατρός
οὐ διανοήθης πώποτ' οὐδὲ νῦν νοεῖς. 125

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

καλῶς πάτερ καὶ φιλοσόφῳ παναξίως.
καίτοι τί δρῶ; στίχει μ' ἔρω· ὁ δεσπότης
τῶν ἀρχιπάππων τάχ' ἀναμαρτωλότερος ὢν.
νῦν δὲ καλῶ τὴν ξύμμαχον τὴν Χρυσίον·
ἀεὶ γὰρ ἂν δόλων δέῃ νικᾶ γυνή·
ὦ Χρυσίον προφάνηθι τῷ σοι φιλτάτῳ·
οὐδεὶς πέλας, πέριξ πατέρουν ἐρημία·
προφάνηθι δῆτ' ὦ γλυκυτάτῃ, μένει σ' ἔρω.

130

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὦ φίλτατ' ὦ Φιλόστρατε
ἐκ τῆς οἰκίας ἐξελθοῦσά σοι
κοινωνεῖν λόγους πέθῃ γλίχομαι.

135

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἐγὼ γλυκεῖα Χρυσίον
φθονῶ Σωσίᾳ νέῳ Κερβέρῳ
ἀνθωδεσάτῃ σ' εἶργειν παρθένον.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὦ φίλτατ' ἀλλὰ νῦν
λευκαῖς ἀγκάλαις ὡς κισσὸς δρυὸς
στεργᾶς ἀντέχει στέψω σὸν δέμας.

140

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

γλυκεῖα Χρυσίον,

πάντως εὐτυχὴς βίος φαίνεται·
ἐκ χειμῶνος ὡς Σελήνη πάρει. 145

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τί τραγίζουσ' ἔτ' ἐλεινοῖς
δοχμίσι καταχρῶμαι
φιλομειδούς Ἀφροδίτης
ἐρατεινούς ἐς ἀγῶνας;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τί ποιῶ δῆτ'; ἀνίσσας εἴφ'. 150
ὁ γυναικὸς δολερὸς νοῦς
τάχ' ἀμείνων πατρὸς αὐτοῦ
φρένα χρυσὴν ἀναπεῖθαι.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

πιθοῦ τέχναις ἔρωτος·
δεινὸς γάρ ἐστ' ἀρωγός. 155

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

μόνην ὁ Χρυσαλώπηξ
τέχνην κάτοιιδε χρυσοῦ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

μόνον γ' ἔρωτα χρυσοῦ
πατήρ μ' ἔχειν διδάσκει.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔρωτ' ἔχειν σ' ἐμοῦ δεῖ,
τὰ δ' ἄλλ' ἐμοὶ μελήσει. 160

ΧΡΥΣΙΟΝ.

πῶς ἂν σὺ ταῦτα πράττοις
φάσκων δόλον με κοσμεῖν;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔχ' ἥσυχος φίλη κόρη,
ὥς πᾶν πεπράξεται καλῶς.

165

ΧΡΥΣΙΟΝ.

σοφῶς ἄρ' εἶπε Γοῖθιος λέγων ταδί·

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

θέλει γυνή μὲν τὸ κακόν, ἀλλ' ἀνὴρ τελεῖ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὦ τοῖς ἐρώσι πέμπε νῦν ἀρωγὸν ἐσθλὸν ὦ Ζεῦ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἄριστος ἂν σόφρων ἀνὴρ ἀρωγὸς ᾗ ἑαυτῷ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἰδοὺ ἰδοὺ, προσέρχεται πανήγυρις γυναικῶν·

170

προδεδόμεθ' ὦ πάντες θεοί· τάχιςτ' ἐς οἶκον εἴμι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔρρωσο φιλότατη κόρη· κἀγωγ' ἄπειμ' ἐς οἶκον

κἄτ' ὄψομαι διὰ τῶν ὀπῶν, τίνες ποτ' εἰσὶν αὐται.

ΧΟΡΟΣ.

θέρει πάρεσμεν ξύμμαχοι κόκκυ

καὶ θερμότητος ἄγγελαι κόκκυ

ἱαίνομεν νοσοῦντας.

175

πομποὶ γαλήνης ἤχομεν κόκκυ

πάντας καλοῦμεν οἰκοθεν κόκκυ

φιλοῦντας ὡς στυγούντας.

ἡμῖν κέχρηται πᾶς βροτὸς κόκκυ

180

χρησμοῖσιν ὡς τοῖς ἐκ δρυὸς κόκκυ

Ἑλλάς ποθ' ἡ παλαιά.

κοκκύζομεν δ' ἔταν δοκῇ κόκκυ

κᾶν τις κλύῃ κᾶν μὴ κλύῃ κόκκυ,

φήμη δ' ὅλως ματαία.

185

φήμη μόνῃ σοι πανταχοῦ κόκκυ

φωνή τίς ἐστιν ἐκ θεοῦ, κόκκυ

ὡς Σωκράτης λέγει που.

πιστὴ γὰρ οὐσα κωλύει, κόκκυ

ἀλλ' οὐδαμῶς σ' ἐπιτρέπει, κόκκυ

190

πονηρὸν εἰ δάκνει που.

οὐς χρῆν κολάζειν στίγμασιν κόκκυ

ἐγείρομεν κοκκύνγμασιν, κόκκυ

πράως τόδ' οὐ βιαίως.

τούς δὴ θεατὰς χρὴ σκοπεῖν κόκκυ

195

νήφειν ἀπιστεῖν μὴ λαλεῖν κόκκυ

ψέγειν τὰ μὴ δικαίως.

ἀλλ' ἦν τι μὴ γνώμην σφαλῶ, πάρεσμεν οἱ ποθοῦμεν.

ἐνταῦθα τὴν νεοττιὰν τῶν κτιστόρων ἔχει τις,

ὁ Χρυσαιώπης ἀγαθὸς καὶ φιλόπολις πολίτης.

200

οὕτω γὰρ ὀνομάζειν φιλεῖ κτίστωρ ἑκαστος αὐτόν,

ἄτε κτίσεις τε χάρπαγ' ἀπώεως τύχην νομίζων
 εὐδαιμονεστέρας ἀπλῶς τοῖς πλουσίοις γεγώσης.
 τοῖς δ' ἐρομένοις τὸ σχῆμα καὶ τὸ παρθένων πρόσωπον
 κόκκυγες ὑμεῖς· πρὸς θεῶν τίς τοῖς πτεροῖς ἐκόσμει; 205
 ἀλλ' ὧ θεαταὶ φήσομεν, μὴ θαυμάσητε ταῦτα.
 ὁ γὰρ Χελιδόνων πατὴρ μάλ' ἐνδίκως χολωθείς
 τῷ κοσμοπλάστῃ Δαρβίνῳ καὶ τοῖσι Δαρβινίταις
 τῆς κοσμοπλαστικῆς τέχνης ταδὶ τὰ δῶρ' ἔδωκεν,
 ἡμᾶς ἐτρύνων χρωμένας πολυλαλῆα γυναικῶν 210
 νεωτάτους τοὺς Δαρβίνους, τοὺς κτίστορας διώκειν.
 οὐ μὲν ἀλαζῶν Δάρβινος πέφυκεν ἄτε συνειδὼς
 ὡς οὐχ ὑπερπηδᾷ δρόμον τοὺς ἐσχάτους δρυφάκτους
 ἢ θούρκος ὥπερ παντελῶς καλύπτεται τὸ θεῖον.
 τὸ δ' ἔρκος οὐχ ἐρώσι νῦν οἱ Δαρβίνου μαθηταί, 215
 ὡς οὐχ ἐώρων πώποθ' οἱ τυφλοὶ τὰ θεῖα πάπποι.
 οὐδὲ γε τὸ βέλτιον δοκεῖ νοεῖν ὁ Δαρβινίτης,
 ὅτω τὸ θεῖον ἂν ἀτόμων δοκῇ κρατεῖν ὁμοίως
 ὡς οὐρανούς· ἔλην τε γῆν θεῖος ὁ πατὴρ φυλάττει.
 τοὺς μυρίους δ' ἄλλων θεοὺς σιγησόμεσθ' ἔχουσαι 220
 τῆς παππικῆς ταύτης νόσου τὸν νοῦν ἱατρὸν ἐσθλόν.
 νῦν ἀπολογεῖσθαι βουλόμεσθ' ἡμῶν ὕπερ πρὸς ὑμᾶς
 ὅσοι φιλεῖτε νουθεῖν τὰ πάντα καλῶς ἔχοντα,
 ὡς ἐσμέν ὄρνιθες σσφαὶ καὶ χρήσιμα βροτοῖσιν,
 μαρτύρομαι τὸν Κωμικόν, μάλιστα τοῖς γεωργοῖς 225
 ἀγγέλλομεν κριθᾶς πόσαν καλὴν θέρους γαλήνην,

ἀγγέλλομεν τὴν νήνεμον σιγὴν ἀνέμων δусаῶν,
 κάρτ' ᾄδομεν, κόκκυξιν ὡς ἡ φύσις ἔδωκεν ᾄδειν,
 ἀπλοῦ τρόπον κοκκύνματος, κόκκυξ ὅθεν κέκλημαι.
 ἀπλῶς ἄρ' ἐξ ᾧδης τρόπον καὶ τοῦνομ' εὔρεν ὄρνις 230
 ὀνόματι διαφέρουσα τοῦ τῶν ὀρνέων ὁμίλου,
 οὐχ, ὡς ποιηταὶ φληναφῶς, ὕβρει καλοῦς' ἑαυτήν.
 ἀλλ' ὠφελούσαις ἡμῖν ὡς ἐλέγομεν ἄρτι πάντας
 κούδεν' ἀδικούσαις οἱ βροτοὶ χάριν κακὴν ἔχουσιν.
 ἡμῖν γὰρ ὡς κόρακι κακῷ πρὸς τὰς ἀράς ἐχρῶντ' ἂν 235
 ἀτεχνῶς τὸ γ' ἐς κόκκυγ' ἴθι ξὺν τῷ 'ς κόρακας ἰσοῦντες.
 περὶ δὲ πανούργου πᾶς λέγει· κόκκυγος ὡόν ἐστι·
 χρήστων δ' ὄχλος νεοττιὰ κόκκυγος ἐπικαλεῖται.
 ἀμνημονοῦσι Σχιλλέρου καὶ Σοφοκλέους λεγόντων·
 ἀλλ' ἴσθ' ὅτι ἀνθρώπου πελεῖ δεινότερον οὐδὲν ἐν γῇ. 240
 ἡμεῖς ἄρ' αἱ μισούμεναι παροιμίαι μεθ' ὑμῶν
 ὅσοι θεαταὶ δεξιοί, λόγους διαφθεροῦμεν
 τοὺς χρυσαλώπεκας, βλάβην τοῦ νῦν χρόνου μεγίστην.
 ἡμῖν τί δῆτα λοιδορεῖσθ' ἄμεινον ἐκμαθόντες
 τέχναις ἱησουιτικαῖς αἰσχρῶς νεοττοποιεῖν; 245

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τέχναις ἱησουιτικαῖς; ὦ πρὸς θεῶν
 σαφῶς τίδ' εἶπας ὦ χορηγὲ καὶ σοφῶς.

ΧΟΡΟΣ.

τὸ σαφῶς ὁμῶνυμον γὰρ ἔστω τῷ σοφῶς·
 ἀλλ' ἴσθι χαλεπὸς ὢν ἅμα τῷ σαφῶς σοφῶς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ποδαπαί ποτ' ἔστ' ὧ καλλιπάρηρι παρθένοι;

250

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν τί σοῦ μέτεστιν, ἄπαθ' ὧ ἡμέρες.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἐγὼ πάσαι διὰ τῆς ἐπῆς κατασκοπῶν
εὗρον ὑμῶν τὴν βάσιν ἀπεθαύμασα.
κόκκυγας ὑμᾶς τὸ παχὺ σημαίνει κάρα,
ἀλδαινόμενον πῶς ὡς τάχ' ἡ λεπτή κόμη
ὡς μαζὸς ἐσφύς τᾶλλα τοῖς κολπώμασι
τῶν νῦν γυναικῶν τῶν μάλιστα ἀσχημόνων.

255

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τῶμματ' ὧ Ζεῦ τοῖσιν Ἀτρόπου φαρμάκοις.
οὐκ αὖν σὺ ταῦτα φληναφώης ἴσθ' ὅτι,
εἰ μὴ τιν' εἶχες χρηματιστικὴν φρένα·
κόκκυγές ἐσμεν, ὁμολογοῦμέν σοι, μέλει.
τοῖς ῥύγκεσιν δὲ τοὺς πονηροὺς στίζομεν
καὶ σὲ δὲ μάλιστα ὅταν δοκῇς τῶν κτιστόρων
χρηστῶν τε χρήστων ἔκγονος φῦναι κακός.

260

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὅταν δὲ μὴ τοιοῦτος εἶναι σοι δοκῶ;

265

ΧΟΡΟΣ.

ἡμᾶς γε τὰς κόκκυγας ἔξεῖς συμμάχους.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀκούετε δὴ μου καὶ βοηθεῖθ' ὡς φίλοι.

ΧΟΡΟΣ.

πρότερον ἀκούει κἄτα πράττει πᾶς σοφός.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Φιλόστρατόν μ' ὁ πατήρ καλεῖ Σοφάνετος
τοῦνόματος αὐτοῦ πολὺ σοφώτερος γεγώς.

270

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὖν σοφώτατον ὁ θεὸς τὸν Σωκράτην
ἀνείλεν· ἄφρονας δ' εἴφ' Ὀμηρος τοὺς νέους.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

σοφὸς ὁ πατήρ μου τὴν πολιτικὴν τέχνην
μόνας νομίζων τὰς σοφὰς πόλεις κρατεῖν
φρενῶν ὅπλοισι τῶν ἀγραμμάτων ὅχλων,
ἀγραμμάτους τοὺς χρηματιστικούς λέγων.

275

ΧΟΡΟΣ.

καίπερ πλαγιογραφεῖν μαθόντας ἴσθ' ὅτι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τοῦτ' ἔστιν αὐτὸ τὸ κακὸν ὅπερ ἄχθεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' ἄχθεται τῷ γείτονι Χρυσαλώπει;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πόθεν ποθ' ὑμῖν οὗτος ἀνὴρ γινώριμος;

280

ΧΟΡΟΣ.

ὥς γινώριμ' ἐστὶ πάντα τῷ τρυγικῷ χορῷ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τί δ' ἡτά μ' ἤρεσθ', εἴπερ ἴστε τοῦνομα;

ΧΟΡΟΣ.

ἴσμεν γὰρ ὅτι τὴν Χρυσαλώπεκος ποθεῖς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὕμῶν τί μοι μέτεστιν; ἅπιτ' ὧ 'φήμεραι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ βουλόμεσθα συμμαχεῖν, ἣν ὁμολογῆς —

285

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἅπανθ' ὅσα βούλεσθ', ἣν τύχω τῆς Χρυσίου.

ΧΟΡΟΣ.

μὴ ποτε γενέσθαι χρηματιστῆς μηδαμῶς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πῶς ἂν γενοίμην; παῖς Σοφαινέτου γεγώς;

ΧΟΡΟΣ.

τί δὴ πολιορκεῖς Χρυσαλώπεκος δόμον;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

λεῖα γάρ ἐστιν ἔνδον, ἣν ποθῶ 'ξελεῖν.

290

ΧΟΡΟΣ.

τὸν χρυσὸν ἢ τὴν Χρυσίον; κάτειπέ μοι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τὴν Χρυσίον, τὴν εὐπρεπεστάτην κόρην.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς ἂν αὐτὴν μὴ γεγώς κτίστωρ λάβοις;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

δοκῶν ἐρᾶν τοῦ χρηματιστικοῦ τρόπου.

ΧΟΡΟΣ.

ἄτε τὸ πονηρὸν τῷ πονηρῷ καταβαλὼν.

295

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πάσῃ τέχνῃ τὸ χρυσοπύνηρον ἐκβαλεῖν

δοσιὸν τε καὶ δίκαιον· ἀλλ' ἀμύνατε.

ΧΟΡΟΣ.

ὠργισμέναι τοῖς βύρχεσιν κεντήσομεν.

ἄρχου δ' ἀνύσας τι· Χρυσίου γὰρ —

ΣΩΣΙΑΣ.

δέσποτα.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τί ἐστι; χαῖρε Σωσία· πῶς Χρυσίου;

300

ΣΩΣΙΑΣ.

ὥπως; ἔπεμψε πειυσόμενόν με Χρυσίου,

τί παθὼν διατρίβεις ἐνθαδὶ πολὺν χρόνον.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

αἰβοῦ.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί γελᾷς;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

δύσζηλον ὅτι κέρην φιλῶ.

ἀλλ' εἰσιῶν ἄγγειλον ὥς τῶν μηχανῶν

ἀρχὴ τάχ' ἔσται.

ΣΩΣΙΑΣ.

μὲν μετὰ τῶνδε τῶν κορῶν;

305

ΧΟΡΟΣ.

ἄπερρ' ἀναίσχυνθ', ἥ δὲ δύσζηλος πάρα.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

πάλαι σ' ὀρώσ' ἀπὸ τῆς ὀπῆς κορῶν μέτα —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

αὐτῶν τὸν ἀριθμὸν καταμαθοῦσα τυγχάνεις.

ΧΟΡΟΣ.

τί σοι μέλει τῶν εἰκοσιν:

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

καὶ τεττάρων·

ὡς τυγχάνω μετὰ τῶνδε μηχανώμενος —

310

ΧΡΥΣΙΟΝ.

μετ' ἐμοῦ μὲν οὖν, οὐ γάρ ποτ' ἄδειν βούλομαι
Σαπφοῦς δόκην.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔχ' ἥσυχος φίλον τέκνον·

αἱ παρθένοι νῶν συμμαχοῦσιν, οὐκ ἐμοί,
ἔστ' ἂν φανῇ τὸ τοῦ γλυκεροῦ γάμου τέλος.

ΧΟΡΟΣ.

πίστευε ταῖς κόκκυξιν· ὥς καὶ Δαρβίνου
βία πατρός τε τὸν γάμον φυλάξομεν.

315

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἀλλὰ κόκκυγες ὦ φιλαται

χαίρετ' ὦ τοῦ γάμου σύμμαχοι·

οὐκ ἀνυμέναιος ἔσομαι κόρη.

κούκετ' ὀψεσθέ γ' αὖθις φθόνον 320
 δύσκολον ἔχουσιν ἐμὲ ταῖς φίλαις.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ παῦε νῦν τῶν κρητικῶν, νύμφη φίλη·
 ὥς Χρυσαλώπηξ ἐξ ἀγορᾶς κατέρχεται.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἔρωσ ἀνύκατε μάχαν —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ νῦν μ' ἔασον ἐμπεσεῖν τοῖς κτήμασιν. 325
 ἄγε δὴ τάχιστα σπεῦδε πρὸς Σοφαινέτον,
 ἐς Χρυσαλώπεικος δ' ἐγὼ —

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τιῇ τί δή;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

μὴ μὴ μ' ἐρώτα· χρῆν σ' ἄπερ λέγω ποιεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ μηχανᾶσθαι καὶ κελεύειν κατέμαθες,
 ἡμεῖς προθυμούμεσθ' σοι κοκκυγιῶς. 330

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ιοῦ ioῦ τουτί τί ἦν; οὐ Χρυσίον
 σπουδῇ ἔξιοῦσαν εἶδον ἐς Σοφαινέτου;
 βάζουσιν ἄρτι· τί δὲ μέλει μοι τοῦ πατρός;
 Φιλόστρατον δ' ἐς ἡμέτερον ὥσπερ λύκον
 ἐς Χρυσίον καὶ Χρυσὸν ἐμπεσούμενον; 335

πρὸς ταῦτ' ἂν εἴποιμ' ὥς Ποσειδῶν· οὐδ' ἐγώ,
καὶ Χρυσίον καὶ Χρυστόλκον τὸν ἀγαθόν,
σοφώτερον τὸν παῖδα τοῦ σοφοῦ πατρός,
ὃν εἰ δυνάμην καταφάγοιμ' ἂν ἄσμενος
κατ' ἐξέμέσαιμ' ἂν πᾶν τὸ φιλόσοφον γένος 340
ἐς βάραθρον ὡς μέγιστον ὃν κόσμου κακόν.

ΧΟΡΟΣ

οὗτος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τί ἐστι; τίς καλεῖ μ'; οἰμώζεται,
εἰ μὴ πέφυκεν ἄγγελος χρυσόστομος.

ΧΟΡΟΣ

ὦ Χρυσαλώπηξ, γνήσιον Μίδα γένος,
τῶν χρυσοποιῶν τῶν πολυμηχανῶν πρόμμε, 345
τοῖς μὴ βλέπουσι χρυσὸν ὠνομασμένε,
κόκκυγας ἡμᾶς, σὰς ἐταῖρας ἀγροεῖς;
κοκκυγικῶν τῶν ὠτοκίων ἀρχὸς γεγώς
δωρόν τ' ἄδωρον ἐμβαλεῖν φιλὼν κρύφα
δὲν τι μικρὸν ἀλλοτρίαις νεοττιαῖς, 350
ἄδωρον ὅτι οἰκοφθόρον φανήσεται·
ὦ χαῖρε καὶ διάτρυβε παρὰ κόκκυξί νῦν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀλλ' οὐ σχολή 'στιν οὐδέ πιστεύω λόγοις·
τίς ποτε τοσοῦτον εἶδε κοκκυγῶν ὄχλον;
τοῦρνῦθιον γὰρ τὴν ἐρημίαν φιλεῖ, 355
βῆσσαισι δ' ἐν σκιεραῖσι τὴν μονοδίαν.

ΧΟΡΟΣ.

κόκκυγές ἐσμεν νῆ Δί' ὃ Χρυσόστομε·
 ἡμᾶς δ' ὁ χοροδιδάσκαλος ἐκέλευσ' ὀχλῶ
 μετὰ σοῦ τεκούσας φαῦλον ὦν ἐμβαλεῖν
 τῇ τῶν καλῶν τε καγαθῶν ἐκκλησίᾳ.

360

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

φαίνεσθέ μοι κόκκυγες οὔσαι γνήσiai·
 φαῦλον γάρ ὦν πάνυ καλῶς εἰρήκατε
 καὶ τοῖσι μὴ μεμνημένοισιν ὀλέθριον·
 ἀλλ' οὐ σχολή 'στιν ὄψομαι τάχ' εἰσιών,
 ὁποῖόν ἐστι τὸ κακόν, ὃ διὰ τῶν θυρῶν —

365

ΧΟΡΟΣ.

παράμεινον· ἀρτίως γὰρ ἡ θύρα ψοφεῖ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

οὗτος τί πάσχεις; τίς δάνκει σε σπηλιά;

ΦΙΑΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τοισοδὶ μαλαῖξω κονδύλοις τὸν Κέρβερον —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

οὐκ ἀποκρινεῖ μοι; ταῦρον οἰστρος τίς σοβεῖ;

ΦΙΑΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οἰκουρὸν ὄντα κάρτ' ἀναιδῇ καὶ θρασύν —

370

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

τὸν Σωσίαν αἰνίττεται γνώμην ἐμήν.

ΧΟΡΟΣ.

ὀργισμένοις τῇ κάρτα ταυρηδὸν βλέπει.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὡς οὐκ ἐστ' ἐνδον ὄντα Χρυσαλώπεκα —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

παρίσταται γὰρ ἐνθαδὶ Φίλοστράτῳ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ Χρυσαλώπηξ ἐτεὸν ἦνεις ἀπ' ἀγορᾶς; 375

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τί θαῦμα τοῦτο; τί δὲ σὺ περὶ τοῦ Κερβέρου;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὡς χρόνιος ἦνεις ἀπ' ἀγορᾶς ὧ φιλάτε.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἐμὸν τὸ πρᾶγμα, σὺ δὲ τὸ σαυτοῦ πρᾶγμ' ὄρα.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὡς ἦδομαι κεύφραίνομαι μόλις σ' ὀρών.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀλλ' οὐ πρὸ τοῦ· κίβαλος εἰ ψευστής θ' ἄμα. 380

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀλλ' οὐ κοβαλικεύεται γ' ἐν τάγερᾳ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

οὔτοι σχολή 'στι διαλέγεσθαι· τί δὲ παθὼν

ἐκ τῆς ἐμῆς ἐξηλθες ὡς δεδηγμένος;

ἢ τῆς σοφῆς εἰ Χρυσίου ξυνωμότης;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὐκ εἶδον αὐτήν, οὐδ' ὅπου 'στ' ἀκήρσα· 385
 ὡς Σωσίας πρὸς οὐδέν ἐστι χρήσιμος,
 οὐδ' οἶδεν οὐδέν πλὴν παρὰ σοῦ μισθὸν λαβεῖν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

πιστότατος ὢν τῷ δεσπότῃ· σὺ δ' ἔψεγες —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔνυγνωνθι· σοῦ γὰρ ἡμερος ἡρήκει μ' ὄλον.
 κἄτ' ἡχθόμην ὅτι τῇ 'ς ἀγοράν σε πρὶ πάνυ — 390

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

πάσαι γὰρ ἴσμεν ὃ τι νοεῖ πρώτων ξύλον
 τὸ τῶν δικαστῶν τῶν τε χρήστων καὶ λύκων
 καὶ χρηματιστῶν κτιστόρων τ' ἐν τάγορᾷ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ιοῦ ἰοῦ τάχ' ὄψομαι τοδὶ ξύλον
 τὸ Χρυσαλώπεικας φυτεύον θαυμ' ὅσους. 395

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἐς κόρακας ὧ κόκκυγος ὦν, ὧ κύον —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἐπίσχες· οὐ γὰρ ἀξίως μ' ἐπήνεκας.
 μέλλω δ' ἔσεσθαι τῶν ὀνομάτων ἄξιος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἐς διάβολον δὴ στείχε μετὰ Σοφαινέτου.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τί μοι μέλει Σοφαινέτου τοῦ δυσμέρου; 400

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τουτὶ τί ἦν; τὸν πατέρα δύσμορον λέγεις;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

καὶ δύσμορον τὴν μοῖραν τὴν τῶν σοφῶν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

λέγ' αὖθις, ὥς ὑπερφυῖς με θαυμ' ἔχει.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀποπτύοντα τὴν ἔλπην σοφίαν μ' ὄρα.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, νεανίου τοῦ χρησίου.

405

ΧΟΡΟΣ.

ὄρα δ' ἀκριβῶς, μή τι τὴν γνώμην σφαλῇς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

αἰδὼ τίνας; ποδαπαί; πόθεν; πῶς ἐλθαδί;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

χορὸς γυναικῶν ἐκ Νεφελοκοκκυγίας.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὐκ οὖν ὁ κόκκυξ ὀρνέων τῶν ἀρρένων;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μῶρε πῶς ὠστόκον αὖ τάρρην γένος;

410

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τῷ τῆς τρυγηδίας χορῷ τοῦθ' ὁμολογῶ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὁ κοιμικοῦ πρῶτος νόμος· μὴ θαυμάσης·

αἰδὼ δὲ τοῖσι Χρυσαλώπεξιν φίλαι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔρα δὲ καὶ σύ, μὴ τι τὴν γνώμην σφαλῇς·
τοῦτ' ἔμαθον ἄρτι παρὰ καλῶν τῶν παρθένων.

415

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἔμοιγ' ἄμεινον, ἣν ἀπατώμενος λάθῃς.
νῦν δὲ πρὸς Ἡρας, παρθένων τῶνδ' ἑσάς,
λέγ' ὅ τι ποθεῖς· χρυσοῦς γάρ ἐστι πᾶς χρόνος.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τὸ χρυσοποιεῖν μανθάνειν παρὰ σοῦ μόνου.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὦ δειλακρίων, τί Χρυσίου ἐς Σοφαινέτου;

420

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὐκ οἶδα πλὴν παροιμίαν εἰπεῖν τινα·
ἡ γλαυκοπέδιλος πρὸς τὸν ὅμοιον οἴχεται.
ἐγὼ δὲ μάλ' αὖθις χρυσοποιεῖν βούλομαι.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἦ χρυσοκάκκους μ' εὐχερῶς ποιεῖν δοκεῖς;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὐκ οἶδ'· ἄμεινον Χρυσίου χρυσὸς δοκεῖ.
χρυσὸς τὸ πᾶν, χρυσὸς γε Χρυσαλώπειας,
χρυσὸς σοφούς, ἀρχηγέτας, παχεῖς ποιεῖ.
οὐ τῶν γεφυρῶν, ἀλλ' ἀπάντων χρημάτων
οὐδὲν δεόμενος τῆς ἐπιστήμης κρατεῖ,
καὶ τῶν πενήτων κώχωντων φιλοσόφων.

425

430

ὥς πεντάκις καὶ μυριάκις ταυτὸν λέγω·
τὸ χρυσοποιεῖν βούλομαι παρὰ σοῦ μαθεῖν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

λεπτὸν τὸ χρῆμα τῆς νεολαίας ἴσθ' ὅτι,
λεπτὸς θ' ὁ χρυσὸς ὥς πενυχρὸς πάντως ὁ νοῦς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τὸν νοῦν ἀπέβαλον πάντα σὺν τῷ μανθάνειν.
τεχνῶν τί δεῖ πλὴν τῶν ἀριθμῶν τῶν κακοτέχνων;

435

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

ὅμως σε δεῖ μίγρ' ἅττα καὶ νῦν ἐκμαθεῖν,
ὥς ἐπιτθεσθαι κομπολογεῖν ἐπιμίξαι λαλεῖν
σφάλλιν ἐρίξιν μηχανορραφεῖν κρύφα,
διακερματίζειν ἐξαπατᾶν κεκραγῆναι,
ἐν τὰγορᾷ κοβαλικεύμασιν κυνᾶν
ἅπαντα πράγματ', ἐξαλείφειν τὰς γραφάς,
βαλλαντιστομεῖν λωποδυτεῖν δικορραφεῖν.

440

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ιοῦ ἰοῦ τῶν χρησίμων μαθημάτων·
πρὸ τοῦ μὲν ὥμην ταῖς ἐπιστήμαις ἔχειν
πίστιν μεγίστην, νῦν δὲ τῇ χρυσῇ τύχῃ·
νῦν ἐν πτωθῷ τοδὶ μόνον παρὰ σοῦ τυχεῖν·
πῶς ἂν γενομένην πλούσιος πένης γεγώς;

445

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

αὐτὸς σὺ πλάττεις τάξιόν μ' ὅ σοι πρέπει·
τοῖς ἀκτίοις πίστευε· τῆς τύχης λαβοῦ.

450

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τοῖς ἀκτίαις; τουτὶ τί ἐστι πρὸς θεῶν;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

Ἰδοῦ, τοῦτ' ἐστίν, ὦ Φιλόστρατε;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

σὺ βύβλινόν τι ῥάκος ἔχεις ἐν δεξιᾷ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὀρθῶς σὺ βύβλινον ῥάκος· κατεργράγη

ὥς ὁ πολύμητις τοῖς ἀγοραίοις κύμασιν·

455

ἀλλ' ἄξιον τοῦ λαβὲ τὸ βιβλίον, μένει.

ὁ χρυσὸς αὐτὸς οὐ καθαρεύει τοῦ ῥύπου.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ σὸν τὸ δαϊμόνιον ὅραν σ' ἔῃ ῥύπου.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τετυπωμένοι δ' ἔννευσιν ἀριθμοὶ πῶ ῥάκει.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ποθῶ δὲ χρυσόν, οὐ μέλανα στρατὸν ἀριθμῶν.

460

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

διὰ τῶνδε τῶν μελαμπόδων σοι γίγνεται.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἄληθες; ὦ πρὸς τῶν θεῶν λέγε τοῦνομα.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

"Ελληνες· οἱ νῦν βαρβαρίζουσιν κακῶς

ἐτυμολογεῖν πως ἀγνοοῦντες, ὥς δοκῶ.

μὴ θαυμάσης δὲ βύβλινον τὸ βιβλίον.

465

ἄλλος μὲν ἄλλῃ πανταχοῦ χρεῖται τρόπῳ.

οἱ Περγαμηνοὶ τῶν ὄνων τοῖς δέρμασι
κεχρημένοι θηροκτονεῖν τε καὶ δέρειν
ὁμώνυμ' εἶναι τῷ γράφειν ἐδείκνυσαν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὅτι τὸ γράψαι ταῦτ' οὐ τῷ τῶσαι νοεῖ, 470
ἐδίδαξ' ὁ πάντων χρημάτων διδάσκαλος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀνδροκτονεῖ δὲ νῦν βάνος τὸ βύβλινον.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ πότ' ἀκούσομαι σου τοῦνομα;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀκήκοας· τοδὶ καλοῦμεν ἀκτίον.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὅτι κατέαξε τὰς κεφαλὰς ποτ' Ἄκτιον; 475

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἄλλως φηναρεῖς, ἀγνοῶ σὸν Ἄκτιον.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔγγνωθί μοι· τάχα παύσομαι ἔγω φιλολογῶν.

οὐκ οὖν παρ' ἀκτῆς ἀκτίον κεκλήσεται;

ὅτι ἐν ψαμάθοισιν ὁ μετέχων τῶν ἀκτίων

χρυσοῦν τὸν ὑπὸν προσδοκᾷ καθήμενος, 480

κατ' ἐγγανῶν τοῖς κύμασιν ἀποπνίγεται.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

αἰβοῖ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τί γελάς;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

νῦν ἦδ' οἶμαι τῷ φιλολόγῳ·
οὐκ ἀγνοῶν τὴν ψάμαθον, οὐ τὸ κύμ', οἶού·
ἐγὼ δ' ὑπὸ τῆς ῥηγμῖνος οὐ κατακλύζομαι
ἑὼν ἄνους τε κάμελεις ἀπολωλέναι
δι' ἡμετέραν τὴν χρηματιστικὴν τέχνην.

485

ΧΟΡΟΣ.

ὥς εὖ λέγεις ὦ Χρυσαλώπηξ· ἀλλ' ὅρα
μὴ καὶ περὶ σοῦ τοιαυτά ποτε λέγειν ἔχω.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

ἀμέλει· Τύχη γάρ ἡ θεά μοι ξυμμαχεῖ.
νῦν δευρό μοι μαθητὰ καὶ σπουδῇ νόει
πάνθ' ὅσα διδάξω· τοῦτο δὴ τὸ βιβλίον,
ἔπερ καλοῦμεν ἀκτίον, χρυσὸν φέρει.

490

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πῶς ὁ βοτάνης παῖς χρυσογόνος ἔσται ποτέ;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

ἔσται μὲν οὐκ· ἀλλ' ἀξίωμ' ἔξει πολύ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

λεπτὸν τι κούτιδανὸν ῥάκος τοδὶ δοκεῖ.

495

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

τάδ' ἐστὶ τάπ' ὀρρητα τῶν μεμνημένων
χρυσορραφεῖν ἐπισταμένων τῶνδ' ῥάκει.

κεκρημένοι γὰρ αἶς ἔλεγον τέχνας ταχὺ
 ἰδρῶτα τὸν τῶν δημιουργῶν πολύπονον.
 τὸ κέρμα χήρας τῆς μογεράς ἐγράπτομεν,
 οὐδ' ἐστὶν οὐδεὶς ὃς ἀνόητος ὢν ἀνὴρ
 τῶν κτιστῶρων τὴν κρησέραν ἂν ἐκφυῖγαι.
 ὡς ὅλος ὁ κόσμος ἐγένετ' ἐκ τοῦ γρῦ ποτε,
 χρυσοῦς κολοσσὸς γίγνεται τῷδε ῥύτῳ.

500

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ρυπᾷ δ' ὅμως κολοσσός.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ἀλλ' οὐδὲν μέλει.

505

σκόπει δ' ὅπως τοῖς ἄφροσι πίστιν ἐμβαλεῖς·
 ὅτι χρυσοδίφης ἐστὶ πᾶς βροτὸς φύσει,
 ἀρχὴν δανείσασθαι σε δεῖ μικρὰς δραχμὰς,
 τόκους δ' ὑποσχόμενον συγχροῦς, ἂν καιρὸς ᾗ.
 παιδρῷ προσώπῳ τῷ δανειστῇ μείζονας
 τελεῖν· ὁ δὲ τὸν ὀφειλέτην περιθαιμάσας
 τάχ' ἐκλαλήσει κομπολογῶν τὸ σὸν κλέος.
 ὠστιζομένων περὶ στήν θύραν βλέψεις ὄχλον
 ἀνδρῶν γυναικῶν παιδῶν κερματοφόρον.
 σὺ δὲ τοὺς τόκους ὅσον δοκεῖ τελέσας χρόνον,
 θησαυρίσας δὲ τᾶλλα καὶ τὰ πλεονα
 φρουδὸς γενήσῃ ἀφανὴς νυκτὸς σκιᾷ·
 ὥστ' ᾗν ἔρωνται· ποῖ ποθ' ὁ κτίστωρ ἔπλει;
 ὑμεῖς γε πλεῖτε, φήσομεν, τὸ λαῖτμ' ἄλός·

510

515

ἡμεῖς καθήμεθ' ἐν ψαμάθῳ σκοπεῖτε δὴ
 ὅπως ποτ' ἀποφευξείσθε τήν· Κυνοκέφαλον. 520

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἦν δέ σε καλῶνται τοῖς βάνεσι φοβούμενοι;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ἰδοὺ καλῶνται· φροῦδος Οὐτίς οἴχεται.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

χρυσοῦ τί ὀφελός ἐστιν, ἦν πάτραν φύγῃς;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ὅπου 'σθ' ὁ χρυσός, ἡ πάτρα 'στι κτιστόρων. 525

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὐκ εὐτυχούσης τῆς πάτρας πᾶς εὐτυχεῖ;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

παπᾶς· τίς ἐν τῶν μυριάδων ἔλαβε δραχμὴν

τῶν τήμερον τῶν κελτοκοσιοπαπικῶν;

αὐτόν σε δεῖ χρυσὸν λαβεῖν ἀμφοῖν χερσίν, 530

ὅπου 'στιν εὐρεῖν· σπείρεται δὲ πανταχοῦ

ὑπὸ τῶν τυφλῶν τε κἀνοήτων κἀγαθῶν.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἤδη δοκεῖς πάντων πεπειρᾶσθαι τρόπων.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

τάχ' ἂν νέον σὺ πράγμα χρηματιστικόν

εὔροις παρ' ἐμοῦ τι τῆς νέας τέχνης μαθών. 535

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οἴμ' ὡς πέφρικ' ἀκηκοώς αὐτὸ τὸ μαθών.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀφείς τὸ μαθὼν εἴφ' ὅ τι νοεῖς τῶν χρησίμων.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

εὐρηκέναι νέον τι, πάνυ νέον δοκῶ.

λοῦ λοῦ σπεύδωμεν ἐς ἀγορὰν ταχί·

ὦ Χρυσαλώπηξ τὸν μαθητὴν αἰνέσει.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀλλ' εὐλαβοῦ τασδί κόρας, μή πως λάθρα

540

ἐς πάντας ἐκφέρωσι τὰ κεκολλημένα.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ χρυσέ χρυσέ δεινότατον κακὸν

βροτοῖς πέφυκας, δῶρον ἄδωρον εἶ·

μῆλον τάχ' ἦν χρυσοῦν γυναικός,

ὥπερ ἀπώλεσε πρῶτον ἄνδρα.

545

ὦ χρυσέ χρυσέ καὶ Δανάην ποτὲ

τὸ πρὶν γ' ἀπείρον' ἀκαμάτου πυρὸς

οὔσαν τάχ' ἐκπεπαρθένευκας,

νῦν ἄμαχος σὺ κρατεῖς ἀπάντων.

λαθραῖος ὡς μυρμηγκιέων καλεῖς

550

τοῦς χρυσοδίφας εἰς βάραινον βαθύ,

ὡς μυῖαν ἐμπεδώσ' ἀράχνη

ὡς καθελὼν τὸν ἔχοντ' ἀπόλλυς.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἰὼ μοι βροτῶν τῶν δηλημάτων.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

κυδοιδοπάς τὸν κωμικὸν μιμουμένη.

555

ΧΡΥΣΙΟΝ.

Ἰαχ' ὦ Ἰαχ'.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀλλ' οὐ πάρεστι βάτραχος ἀπακρινόμενος.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἀμφὶ σοὶ πεφοβημένη

τρήρων εἰμι πέλεια.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τὸν φόβον ἐγὼ μαστιγοφορῶν διασκεδῶ.

560

ΧΡΥΣΙΟΝ.

πᾶ βῶ; πᾶ στῶ; πᾶ κελσω;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἐς παρθενῶνα κελσον ἵνα πράξῃς καλῶς.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

φεῦ, δᾶ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

μέθες τὸ φεῦ δᾶ· πλεῖστα τὰς πόλεις κακὰ

ῥέζων ὁ φευδαλισμὸς ἔτυχεν ἴσθ' ὅτι.

565

ΧΡΥΣΙΟΝ.

νῦν Ἰτυν αἰὲν Ἰτυν —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὀλοφύρομαι φανταζομένην σ' ὁρῶν ἔτι.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

κάρη Χρυσαλώπεκος φιλάται.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ.

πιθοῦ πιθοῦ λόγιοι κἄπιθ' οἴκαδε,

κἄθ' ἐλλέβορον πιούσα πειρῶ σωφρονεῖν.

570

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔρρωσο καὶ μνήμην ἐμοῦ σῶσον καλήν.

ἴωμεν ἐς τὰς τῆς Τύχης μάχας ταχύ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἰὼ πέφευγ' ὁ χρυσοδίφης γενόμενος,

ὅς τῶν ἐπιστημῶν πρὸ τοῦ τὰ ψήγματα

διφᾶν ἔφασκε κἀξορύττειν διὰ βίου.

575

ἐξηφανίσθησαν δ' ἐμοὶ παναθλίῳ

οἱ πρὶν στίχοι πρὶν ἐλλεβόρου κοτύλην πιεῖν.

νῦν δὴ καλοῦσα τὸν Σοφαίνετον ταχύ,

ὅς φιλοφρόνως μ' ἐδέξατ' ἐς τὴν οἰκίαν,

580

νέαν ἔρῳ τὴν τοῦ Φιλοστράτου τέχνην,

εἶπως δύναιτο πρὸς τὸ βέλτιον τρέπειν.

κόψω δὲ τὴν θύραν· φάνηθ' ὡ γέρον·

καλεῖ Χρυσίον· πράσσει γὰρ κακῶς.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

Ἰδού πάρειμ' ὥς ὁ θεὸς ἀπὸ τῆς μηχανῆς.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τοῦ δεινοῦ πάθους ὃ προσέκυρσ' ἰώ.

585

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τί ἐστιν ὦ παῖ; τί δακρύοις τέγγεις κόρας;

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὦ στεῖχ' ἄσσον ἐμοῦ γέρον

καὶ κλύθι στυγεράν φάτιν

παρθένου στονοέσεως.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἀλλ' εἰπέ μοι σαφέστερον μεμνημένη,

590

"Ομηρος ὥς παρήγεσεν, πάντ' αἶσιμα.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ψιλοῖς ἰάμβοις; εἰσὶ δυσπρεπεῖς ἐμοί.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἀπλοῦς ὁ μῦθος εὐπρεπῆς ταῖς παρθένοις.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἄκουε δὴ· Φιλόστρατος χρυσορραφεῖ.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

πόθεν σὺ ταύτην τὴν νέαν ἔχεις φάτιν;

595

βαρεῖαν οὔσαν καὶ χαλεπὴν ἐμῇ φρενί.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

αὐτὸν γάρ εἶδον Χρυσαλώπεκος μέτα

τούμου πατρός κολλῶντα νέα βουλευμάτα.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

οὐκ οἶδα μὲν κοινωνίαν τὴν νεογενῇ,
οἶμαι δὲ γενέσθαι περὶ νεάνιδος λόγους.

600

ΧΡΥΣΙΟΝ.

καὶ τίς ποτε ξυγγίγνεται τῷ μῶ πατρὶ
μὴ χρηματιστικῶν μετέχων καττυμάτων;

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

καὶ σῶφρον' ὄντα καὶ σοφὸν Φιλόστρατον
καὶ τῆς ἐπιστήμης ἐρώντ' ἐπίσταμαι.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

σιγηλὸς ἦν, ἔτ' ἡρόμην, καὶ καταγελῶν
τῆς πρὶν φιλῆς ἐς τὴν ἀγορὰν ἀπώχετο.

605

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

μετὰ σοῦ πατρός;

ΧΡΥΣΙΟΝ.

γεννησόμενος κτίστωρ νέος.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

σιγηλὸς ὢν;

ΧΡΥΣΙΟΝ.

γελῶν μὲν ἀλλ' οὐδὲν λέγων.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἄπυστος οὐσ' ἄπιστός ἐστιν ἡ κόρη.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὥς πάντα τὰ πόρρητα κυΐζει τὰς κόρας.

610

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἔχ' ἥσυχος φίλον τέκνον· πειράσσομαι
κρυφαῖα ταῦτα μανθάνειν βουλευμένα.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

μετ' ἐμοῦ.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

πρέπει τὸν παρθενῶνά σοι νέμειν·
μέλει τοιαῦτα τοῖσιν ἀνδράσιν μόνοις.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἀλλ' ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς τῆς δυσμόρου
σοῦ παιδὸς τύχης, γέρον, προσκυνῶ,
παράσχεις σκοπεῖν ἔξω κιγκλίδων
αἰμούσους τέχνας λυγρῶν κτιστόρων.

615

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἀλλ' ἦν δύνῃ ποτὲ σώφροσιν χρῆσθαι λόγοις.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὅταν κλεύσῃς· θίξομαι τῶν κιγκλίδων;

620

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

Φιλόστρατον νοῦσα κιγκλίδας καλεῖς.
τί δ' ἐρυθριάς ὦ Ναυσικαά; τύχ' ἀγαθῇ
ἴωμεν ἐς βυπῶν τὸ τῶν χρήστων σπέος.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ χαίροντες ἴτε πρὸς τὰ νέα πράγματα·
ξυμμάχους ἔξεθ' ἡμᾶς τε καὶ τοὺς καλοὺς

625

κάγαθούς, ἑυμμάχους τῷ πατρὶ Φιλοστράτου

τῷ τ' ἐραστῇ σοφῆς καὶ καλῆς Χρυσίου,

ὥς ἴδῃτ' ὡς θεαταὶ τὸ σοφὸν εὐχερῶς

τῆς ἀνοίας κρατοῦν τῆς τ' ἄγαν μωρίας.

ἀλλὰ σὺ τάχ' ἀρχὸς ὢν τῶν ἄνων κτιστόρων, 630

Χρυσάλωππῃ, ὀφλήσεις δόξαν τῆς ἄγαν

μωρίας τῶν τ' ἀγροίκων τρόπων ταῖσι κόκ-

κυξὶ καὶ τοῖς θεαταῖσι τοῖς δεξιοῖς,

ὥς ἴδῃς ἦττον' ὄνθ' ὥς θέμις τοῦ σοφοῦ

κεύμαθους πάντ' ὄχλον χρηματιστῶν, ἰού. 635

ἀρχόμεθα δὴ τῶν ἀναπαύστων ὡς κόκκυγες παραβάσαι

ὥσπερ πέρυσιν πρὸς Τευτονίαν παρέβη τρίξουσα Χελιδὼν

πάνν σφόδρα καὶ πιστὴν βουλὴν τοῖσι θεαταῖς παρέχουσα,

εἴτ' οὖν ἐρίτιμος τοῖς πολλοῖς εἴτε στυγερά γεγένηται.

ὥς γνωστῶν τις παρὰ δόξαν ὀλίγης χάριτος τετύχηεν. 640

σὺ δὲ Τευτονία, πατρὶς ὡς σεμνή, τῶν συμβούλων ὀλιγορεῖς,

νομίσας' ὥσπερ πρότερον καὶ νῦν πάντως βέλτιστα τετύχθαι

ὅσα τῆς ἐρυθρᾶς ἢ τῆς χλωρᾶς ὁ στύλος ἔταξε τραπέζης·

σφαλερὸν δὲ τὸ τῶν θνητῶν ἔργον, σφαλερὸν τὸ νόημα πεφυκὸς 640

ἱασομένης δεῖται χειρὸς, τρυγητὴν δὲ τέχνην ἅμα κινεῖ 645

κακίωνησεν τὰς κόκκυγας κομωδικὰ πολλὰ χέσθαι

ἢ τῶν παχέων μικροπολιτῶν σύνεσις φιλοχρήματος οὔσα.

ἐστὶν δ' ὡς Ζεῦ βασιλεῦ χαλεπὸν τοῖσι Σφηξὶν μαχέσασθαι,

τῶν μυῖων καὶ τῶν κωνόπων τὰς μυριάδας κατακάθηναι,

ὅτι παντοίως ἡ φύσις ὑμᾶς τοὺς ἀνθρώπους κατατρώχει 650

φθείρας ψύλλας κόρευαν ἑσμούς ἐρεθίζουσ' αἵματοπώτας,
 ὡς τῆς αἵματοπώτιδος ὑμῖν φιλοχρηματίας παράδειγμα.
 ὥσπερ ταυτὶ τὰ ξωδία πᾶς πάσαισι τέχναισι διώκει,
 οὕτω φιλοχρήματον ἐκβάλλειν ὑμῖν ἔξεστι πολίτην.
 οὐκ ἐς κεφαλὰς κόπτουσι κακὰς οὐδὲ στρέβλη κατέχουσιν, 655
 ἀλλ' ἀναπαύουσιν τῷ γ' αὐτοῖς ἀγαθοῖς καὶ σώφροσιν εἶναι,
 τῷ τε διδάσκειν ἄριστα τεχνῶν ἀπιστήμης σοφίας τε
 μιμησάμενους οἷας ἀρετῆς τῆς σωκρατικῆς ὀρέγεσθαι.
 καὶ τοῦτο λέγων πολλὰς πέρυσιν κἄλλαις γενεαῖσι πολιτῶν
 τῶν κλεπτικοκαπποπολιτῶν ἢ παχέων τῶν βυρσοπολιτῶν 660
 κωφοῖσι λέγων ὥσπερ πρότερον δόξω νῦν τοῖσι πολίταις.
 τί τὸ φάρμακον; εἰπ' ἀνύσας ἡμῖν τοῖς ὡς σὺ λέγεις νοσηροῖσι.
 τί δ' ἐρωτᾷτ' ὧ χρυσοπολῖται; τὸ κακὸν γ' ἐγνώκατε πάντες,
 τὸ δὲ φάρμακον αἰσχύνεσθε λαβεῖν ὑπ' ἀνοίας πάντα δοκούντες
 τὰ μαθήματ' ἔχειν ὅσαπερ χρηστὸν κοσμεῖ τὸν χρηστοπολίτην. 665
 τὸ μαθεῖν δ' ὡς ἔστ' ἀρχὴ πάντων οὕτω τὸ τέλος γεγενήσθω,
 τὸ μαθεῖν στεφανοῦν τῇ νεολαίᾳ βραδύπουον γῆρας τὸ Σόλωνος
 ἐφύτευσε πρὸ τοῦ Μαραθωνομάχας, νῦν Κελτομάχας μεγαθύμους,
 ἐφύτευσε Πλάτωνα Ἀριστοτέλεις σεμνοῦς τε κοθορνοποιητάς,
 ἐφύτευσε Κόδρους κἀριστείδας παντοῖά τε φύλα τεχνιτῶν. 670
 ὧν ἦν ὁ διδάσκαλος εἰς ὁ τυφλὸς θεοφῶν μῆστωρ ἀτάλαντος,
 ὁ Μελησιγενὴς περὶ τῆς ἀρετῆς περὶ τῆς σοφίας περὶ πάντων
 τῶν θεῶν τῶν τ' ἀνθρωπείων ἐπιτάξας ὡς θεὸς αὐτός·
 οὗτος τοίνυν περὶ τῆς ἀρετῆς ὡς ἓνα θεῶς ἐκάλεσεν
 ὡς οἰωνὸν πᾶσιν ἄριστον τό γ' ἀμύνεσθαι περὶ πάτρας. 675

ξύμφορμ', ἀλλ' οἷδ' οἰωνὸν ἐγὼ προφερέστερον ὄντα πολίταις
 τὸ κρατεῖν κρατερῶς τῶν ἐχθροδοπῶν τῇ Τευτονίᾳ κακοβούλων
 μὴ τοῖσιν ὅπλοις, μὴ ταῖσι μάχαις, σοφίᾳ δὲ μαθήμασί τ' ἐσθλοῖς.
 οἷ γ' Ἑλληνας τυννουτοῖ τῷ δὴ πίσυνοί ποτ' ἐνέκων
 τὸν κατακλυσμὸν βαρβαροφώνων τῶν μυριάδων πρόπεσόντα 680
 πεντήκοντα ξὺν μυριάσι στρατιωτῶν ὡς ἔπος εἰπεῖν,
 μέλζονος οὔσης στρατιᾶς πάππων Χαλδαίων ἡδὲ γυναικῶν
 δρομάδων ἱερῶν πομπῶν θυσιῶν κοσσυματίων φαγεδαινῶν;
 ἐδιδάχθησαν παρ' Ὀμήρου ὅπως ἀρετὴν φαίνειν πρέπει ἀνδρὶ,
 ὡς τοῦτον ἔχοντι διδάσκαλον ἦν ἀγὼν ἀρετῆς παράδειγμα. 685
 εἴθ' εἰς οὗτός γ' ὁ διδάσκαλος ὦν πάντων τάχ' ἕμοια φρονούντων
 νικᾶν αὐτοὺς πάντας ἐποίει σοφίᾳ πολέμοισι τέχναισι.
 πᾶσαν δ' ἀρετὴν τῶν τότε δῆμων τάχ' ἀπώλεσε νοῦς φιλοκερδής·
 ὡς ἔστιν ἰδεῖν παραδείγμασιν ἦν χρῆσθαι βούλησθε παλαιοῖς.
 ὡς ἂν φιλοχρηματία Σπάρταν ἀπολεί, Φοῖβός ποτ' ἀνείλεν. 690
 τοὺς φιλοχρῦσους τάχ' Ἀθηναίους Μακεδῶν ἐδάμασσε Φίλιππος,
 αἷτ' ἀναλώσαντας τὰς προσόδους ἐξ τε δίκας ἐξ τε θέατρον.
 καὶ τοὺς οὐδὲν ποιοῦντας ἀπλῶς πάντα ποιήσας κατέκοψεν.
 ὁ δ' ὄγλος Ῥώμης βλάβας χρυσόν, βλάβας ἄρτον καὶ ἀγῶνας
 ὑπὸ τῶν βαρβαροφώνων δῆμων τῆς Τευτονίας ἐδάμασθη, 695
 ἔτ' ἀπείρων ὄντων καὶ χρυσοῦ φιλοχρηματίας τ' ἀπατηλῆς.
 τάχ' ἐρεῖτε· τί δὴ σὺ μαθεῖν πᾶσαν τὴν πατριδ' ἡμῶν ἔτι βούλει,
 μεστὴν πολλῶν ἀκαδημιῶν οὔσαν πλείεστων δὲ λυκείων,
 καὶ τῇ φιλοχρηματίᾳ διδαχὴν ὡς τῇ σοφίᾳ παρέχουσιν;
 ὥστ' οὐρανὸν ἐμπλησαι καὶ γῆν μογεράς σοφίας σκοροδαλμῶν. 700

νῦν πᾶς ἀρίθμεῖν καὶ πιστεύειν πάππων θεσμοῖσι κάτοιδεν
 καίπερ τὸ γράφειν τό τ' ἀναγνῶναι τὸ νοεῖν τε μόγις μεμαθηκώς,
 μᾶλλον δὲ νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἢ τοῖς πάπποισιν ἀπειθεῖ.
 τί σὺ δὴθ' ἱερὰν τὴν πατρίδ' ἡμῶν σεσόβηκας μορμολυκείοις;
 πρὸς ταυθ' ὑμῖν φαμεν· ὥς ὁ θεὸς κεκάλυπται πᾶσι βροτοῖσι 705
 κούδεις πω πρὸς τὸν θεὸν αὐτὸν νεφέλην ἐπέβαινε δασεῖαν·
 ὥς σωκρατικὴν ἀσκεῖν ἀρετὴν πᾶς ἄνθρωπος δεδύνηται,
 κούδεν δέεται πρὸς τὴν ἀρετὴν πάππων τῶν καινολογούντων·
 ὥς διὰ πάππων εἰσῆκται πᾶν εἰς τὸν κόσμον τὸ πονηρόν,
 χῆ δημοσίᾳ μετάνοια κρατεῖ, τὸ δὲ δαιμόνιον διόλωλεν· 710
 χῶ φιλοχρήματος αἰὼν ἄρχει τῶν θυμῶν τῶν θυσιῶν τε.
 πάσῃ σπουδῇ δ' ἐπανελθεῖν δεῖ πρὸς τὴν τοῦ δαίμονος ἀρχὴν
 πρὸς τὴν φωνὴν τὴν σωκρατικὴν, ἀτεχνῶς εἰς Ἑλλάδ' ἀνελθεῖν,
 τῆς ἀθανάτου σοφίας ἀρχὴν, ἱερᾶς ἐς θῶκον Ἀθηνᾶς.
 Ἑλλάδα μὴ μὴ Ῥώμην τῆς γῆς οἶστε διδάσκαλον εἶναι. 715
 ἄγε τοῦθ' ὑμῖν βουλευσασαι τῷ πνίγει κάρτ' ἐπίωμεν.

ὦ Τευτονία, πατρίς ὦ σεμνὴ
 μέγ' ἀγαλλομένη τε τεχνῶν κόσμῳ
 κάπιστήμας νυκῶς ἀτεχνῶς
 λοιπὰς γενεὰς τὰς Εὐρώπης 720
 τῆς ταυρηδὸν ποτ' ἐπελθούσης
 Φρυγίας ἀπὸ γῆς εἰς ἡμετέραν,
 ὦ Τευτονία, μάκαρ οὔσα πατρίς
 διὰ τὰς νίκας τῶν Κελτομαχῶν
 ὅτιγ' τε φοβεῖς τοὺς φιλοπάππους, 725

ἦν ἀθάνατον σόσης δόξαν
 τῷ μισεῖν τὴν φιλοχρηματίαν
 καὶ τὴν σοφίαν ἐντιμότερον
 κρίνειν χρυσοῦ καὶ φιλοχρύσων,
 601 εὐδαιμονιεῖ σ' ὁ σοφὸς Τεῦτων, 730
 ἔμφωνήσῃ δὲ τὸ κόκκυ.
 στρ. ἐκφυγόντα δόμου σκιάν
 ἐς τὸν οὐράνιον νεῶν
 ὕλης ἐς σκιεράς ἑδρας,
 617 ἐς γλῶτν χαριεστάτην 735
 ἐγκαλεῖ μετέχην χαρᾶς
 ἡρινή σε πανήγυρις,
 ἔμφωνεῖ δὲ τὸ κόκκυ.
 ἐνταῦθ' ἐν χλοεραῖς κόμαις
 617 ἱρᾶς χρησμολόγου δρυὸς 740
 καὶ θάμνων χαμαιευνάδων
 ὄρνιθων χορὸς εὐπτερος
 θεῖον ἡμερον ἐκκαλῶν
 τὴν θεῖαν καλαθεῖ φύσιν,
 627 ἔμφωνεῖ δὲ τὸ κόκκυ. 745
 ὠνθρωπ' ἦν σὺ δύνῃ μαθεῖν,
 ἐντεῦθεν δύνασαι νοεῖν
 φθῆς ἐκ χαριεστάτης,
 ὥς δεῖ σ' εὐσεβέσιν λιταῖς

κλαίειν θεία τὰ πράγματα, 750

ἔμφωνεὶ δὲ τὸ κόκκυ.

κοσμῶν ἑαυτὸν χρώμασιν πακίλοις ὁ Τεύτων

κόσμου πολίτης ἐνδίκως τοῖς λεῶς κέκληται.

ἄγ' ὦ πατρίς Γερμανία χρωμάτων ἀπόσχου.

καλλίσουν νικᾷ σ' ἴσως Ἴρις ἡ ταχεία. 755

ἀλλ' ἐν τὸ χρῶμα σημάτων, εἰς ὁ νοῦς πολιτῶν,

εἰς ὁμοφρόνων ὁ κοίρανος Τευτόνων γενέσθω,

ὡς τοῦνομ' ἐν τὸ Τευτόνων, κόσμος εἰς ἀπάντων.

ὡς νῦν δ' ἔχουσιν οἱ λεῶ, τοῦνομ' ἀγροοῦσιν.

ᾧστ' ἂν ἐρωτᾷ τις ξένος· πρὸς θεῶν τίς εἰ σύ; 760

ἡ τῶν μαχητῶν Τευτόνων ξανθὸς ὦν ἀπορρώξ;

τύφῳ κεχρημένος λέγει, μικρὸς ὦν γεωργός·

οὐκ εἰμὶ Τεύτων, εἴμ' ἐγὼ τῶν Μεγαλοπολιτῶν.

ἄλλου δ' ἴσως ταῦτόν λέγει πατριδίου πολίτης·

ὡς Χελοπολίτας οἶδ' ἐγὼ τῶν Μεγαλοπολιτῶν 765

τύφῳ κρατοῦντας πατριδίου τοῦ τάχ' ὄντος οὐδέν,

καὶ Χορδοπολιτῶν εἰσὶν οἱ τοὺς Μεγαλοπολίτας

μιμούμενοι τοῦ πατριδίου τῶν νόμων ἔχονται

ὥσπερ λεπὰς ψιλῆς πέτρας, ἣν τρέσῃ θύελλαν.

ἄλλους σιωπῶ, βάρβαρος μὴ λέγων γένωμαι. 770

σχεδὸν δ' ἅπανσι Τεύτοσιν ταῦτό νῦν προκείσθω,

ἔχουσι τὴν μίαν πάτραν Τεύτοσιν κεκληῆσθαι·

ἐντιμος ὡς ἔστιν τανῦν Τευτόνων ὁ δῆμος,

ποῦ δ' ἔστιν ὅς μιν εἰαν ἔχει τῶν Μεγαλοπολιτῶν;

ἀσπιδοπολίτης πανταχού τοῦ Μεγαλοπολίτου 775

ἀνεψιὸς κεκλήσεται, Τευτόνων γέλασμα.

ἀντιστρ. χειμῶν ἦν δινοφερός κρατῇ,

ἦν λευκόπτερος ὀρνέων,

ἐν θαλλοῖς καθίσῃ χορὸς

κόσμου φυλλοκόμου κενοῖς, 780

λειμῶνας δὲ καθ' ἡμέραν

κρύπτῃ χειμερινὸς πάγος,

σιγᾷ δ' αὐτὸ τὸ κόκκυ·

αὐθις πᾶν ἀπονέεται

κάλλος καὶ κελαιδεὶ χορὸς 785

πόντον ἀτρύγετον κυκῶν,

παντοίων δ' ἀνέμων βία

ῥήγνυσιν κορυφὰς δρυῶν·

ἴσῃ — ἤξει θέρος ἐμπαλιν

ἑξυμφωνόν τε τὸ κόκκυ. 790

ᾧνθρωπ' ἦν σὺ μαθεῖν δύνῃ,

κἂν χειμῶνι πάρεστ' ἰδεῖν

ἐσθλὴν τῆς φύσεως δόσιν,

σοὶ δ' ἐκόντι πρέπει τύχην,

κἂν ποτ' ἧ κρυερά, φέρειν. 795

ἦν θυμὸν κατέχειν μάθης,

ἑυμφωνεῖ γὰρ τὸ κόκκυ.

λῶστον θέαμα τοῖς βροτοῖς ἡ σοφὴ γυνή'στιν,

ἄγαλμα καὶ τῆς οἰκίας Τευτόνων θ' ἀπάντων

πάσης τε τῆς οἰκουμένης κόσμος οὐς' ἄριστος. 800
 ἀλλ' ὧ θεοὶ τί τήμερον χαλεπὸν ἔστιν εὐρεῖν
 τὴν αὐτάδελφον Πηνελόπης περίφρον' οὔσαν ἔμπας;
 ἔρεϊ τάχα συνελούσά μοι τὰς ὀφρὺς νεάνις·
 τί τὴν σαπρὰν Ὀδυσσέως; γράος οὐ μέλει μοι·
 780 ἔρεϊ δέ τις γεραιτέρα· φεῦ μάχλης γυναικὸς 805
 μνηστῆρσιν ἑκατὸν χρωμένης· φεῦ, μόνῃ καθεύδω.
 κρήδεμνα νουθετοῦσι καὶ ταυνπέπλους χιτῶνας,
 στυγοῦσι φαινομηρίδων τὴν στολὴν Λακκαίνων,
 Ἑλληνίδος δὲ παρθένου κάρτα καταφρονοῦσιν
 785 αἱ νῦν γυναικες θαῦμ' ὅσον· κατὰ παροιμίαν γὰρ 810
 ὠμῶνυμος Μόψου κύων Αἰθίοπα φοβεῖται.
 τὴν θεσμοφόρον ὁ κωμικὸς κωμικῶς ἐπαινεῖ
 ὡς τοὺς γαμηλίους νόμους κακοτέχνως λύουσιν
 βᾶθυμιά τε καὶ πόθος τοῦ καλὴν φανῆναι·
 790 νικῶσι δ' αἱ νῦν τὰς πάλαι θεσμοφοριασάσας, 815
 χρυσοῖσι θυσάνοις κρασπέδοις φελλίοισιν ὄρμοις,
 μαζῶν τε δεόμεναι τριχῶν τ' ὀσφύος τε μηρῶν
 τριχωμάτων κολπωμάτων ψεύδεσιν κέχρηνται·
 ψιμύθιον δὲ ζωγραφεῖ τὰ βόδα τὰ παρειῶν.
 οὐδέν γ' ὑπ' αὐγὰς ἡλίου βλέψομεν νέον που,
 795 τησδὶ δ' ἐπαυτίους νόσου κτίστορας καλοῦμεν. 820
 ἄγ' εὐλαβοῦ Γερμανία κακοτέχνους πολίτας.

008

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἐκ τῆς ἀγορᾶς τῆς νῦν Στυγὸς σωθεῖσ' ἐγὼ
 ἔξω μεγίστην διὰ βίου χάριν θεοῖς.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

εἰ σωφρονοῖς, ὥς ὑπέσχου, Χρυσίον, 825
 τοισδὶ θεαταῖς ἔσα κατείδες ἂν λέγοις.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

θαυμάσια νῆ Δία καὶ πέρα γνώμης ἐρῶ,
 ὥς μῶρα καὶ γελοία πάντ' ἐφαίνετο.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τῆς μωρίας ἱατρός ἐσθ' ὁ καταγελῶν,
 τοῦ κτίστορος δ' ἱατρός ἐσθ' ὁ τοξότης. 830

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὅμως γέλασμα πράγματ' εἶδον πανταχοῦ
 τῶν περιτρεχόντων καὶ κεκραγόντων ὁμοῦ
 ὥστιζομένων τε κονδυλοῖς τε χρωμένων,
 στωμυλλομένων τε καὶ παφλαζόντων τορῶς,
 στόματα τὰ φαῦλα πικρότατ' ἐσκαροδισμένων, 835
 εὐτρητον ὥστε ῥιν' ἔχειν ἀπηυξάμεν.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὥστ' ἀπεπνήγησαν ἄνδρες αὐτοὶ τῇ Στυγί.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὑπερτάτου δ' ἐπὶ ξύλου καθημένη
 ἀνδρῶν ὁμίλους εἶδον ἀσχιλῶτατα

χεροῖν φοροῦντας ὡὰ μυρμηκῶν δόκην. 840

ἔταν βίαν ταρβῶσιν αἱ μυρμηκίαί.

ΧΟΡΟΣ.

οὐκ ὡὰ ταῦτα Χρυσίον ἐστ' ἀλλ' ἀκτία.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὦων δὲ τούτων καὶ θέλῃς τῶν ἀκτίων —

κόκκυγες ὦ ξύγγνωτε καὶ γελᾶθ' ὅτι

ἐρρωγέσιν τοῖς βιβλίοις τοῦνομ' ἐθέμην. 845

παροιμιῶν γὰρ βραδύως μεμνήμεθα —

ὁ μὲν ἐπιθυμεῖν ὁ δὲ καταφρονεῖν μοῦδόκει.

κραυγὴ δ' ἄνθρωπο κώρυμαγδὸς πολεμικῆς

τῶν μὲν σφαλέντων κήπατημένων δόλω.

τῶν δ' ἐπιγελόντων τοῖς στενάζουσιν μακρά. 850

ΧΟΡΟΣ.

ἄρ' εἶδες οὐς μάλιστα ἐπόθεις ὄραν ἐκεῖ;

ΧΡΥΣΙΟΝ.

κατεῖδον ὦ μοι τῆς τύχης Φιλόστρατον

ἀσπιδοφόρον τιν' ὄντα καὶ κακάγγελον

θεράποντα καὶ κήρυκα Χρυσαλώπεκος.

ΧΟΡΟΣ.

τοὺς παῖδας ἡρώσβεια κοσμεῖ πανταχοῦ. 855

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τὸν κτίστωρ' οὐ τὸν πατέρα μοι ψέγειν θέμις.

οὐμὸς δὲ πατὴρ εἰς κτιστόρων ἀρχηγέτης

ὀλύμπιος καθίστατ' ἐν θυμέλῃ τινί,

πᾶσιν κάτοπτος καὶ περίοπτος πανταχοῦ
 προῦφαινε νέα τινα ῥακόματ' ἄντιόν · 860
 ἄνδρας δὲ τοὺς πέριξ κεχηγνότες ἐκάλεε
 σπεύδειν πριαμένους τῶν νεωτάτων μέρος
 καὶ τῶν μάλ' αὐτίκα τιμωτάτων ῥακῶν.
 Φιλόστρατος παλαιὸς ὡς χρυσογράφος
 χαρεῖς βαθυπωγῶνων βοῇ τῶν κτιστόρων 865
 καὶ τῶν φαλακρῶν ἰδρωμένων καταγελάσας.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

φεῦ περὶ Ὀμήρου ῥίξαν ἐπτά ποτε πόλεις,
 ῥυπῶν ἐρρίζει νῦν βροτὸς περὶ ῥύπων.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὦ ὦ μοι τοῦ Φιλοστράτου γέρον.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

κᾶγωγε περιεργαζόμενον ἰδὼν μάλα 870
 τεθαύμακ', οἶμαι δ' ὑποκριτὴν πεφυκέναι.

ΧΟΡΟΣ.

πίστευε τῷ καλῷ τε κλ' αὐθ' τέκνω·
 ὡς οὔ ποτ' ἂν Φιλόστρατος τὸν πρὶν βίον,
 τὸ καταμαθεῖν δύναιτ' ἀπογῶναι κακῶς.
 ὁποῖος ὁ νέος δῖνος, εἴπ' ἀνύσασά τι. 875

ΧΡΥΣΙΟΝ.

οὐκ οἶδ' ἔγωγε· τοῦτο δ' οἶδ' ὅτι μούδῳκει
 Φιλόστρατος βλέπων με προσγελαῖν κρύφα.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

εὐθυμίας τεκμήριον καὶ πίστεως·
 ἐγὼ κάτοιδα πάντα τὰπατήματα,
 οὐδὲν δὲ δεῖ τοῦμοῦ λόγου· προῦφαίνεται' ὦν
 κτίστωρ παλαιῶς καὶ κακῶς κεκροτημένος.

880

ΧΡΥΣΙΟΝ.

καρπωσομένη φρενῶν βαθεῖαν ἄλκην· ἐγὼ
 μελάνθρων σκιᾷ τὸδ' ἄθλιον κεύσω δέμας.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ιοῦ ἰοῦ τῆς χρυσοδιφῶν μωρίας.
 ὡς καταγελαστόν πᾶν βροτῶν ἔφυ γένος
 κέρδους φιλούντων ἀνθρωπιάτου τυχεῖν.

885

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

οὗτος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τίς ἐστι; τίς θορυβεῖ λόγους ἐμούς;

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἄρ' ἀγνοεῖς ἀνεψιὸν Σοφαίνετον;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

αἰβοῖ· σοφοῦ Σοφαίνετου μνήμην ἔχω
 μάλιστα νῦν, ὅτι παιδὸς εἰ χρηστοῦ πατρός.
 εὐδαιμονίζω δ' εὐτυχίας σε τῆς ἄγαν.

890

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

φέρε σοι χάριν τῆς εὐτυχίας εἶπω, πέπον;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

τί περιπατεῖς Μουσῶν ἔδραν ἀγνὴν λιπών,
ἀπόντα τὸν Φιλόστρατον ζητῶν ὄραν·
ᾄψει τάχ' αὐτὸν ὥστε χαίρήσεν θέα.

895

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ

ἄρ' ἐξ ἀκαδημαίας κατιόντ'·

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

ιοῦ βάβαξ

βάλλ' ἐς κόρακας, ἐς ὕδροποτῶν ἄντρον, βάβαξ.
Φιλόστρατος τάχ' ἐξ ἀγορᾶς κατέρχεται
κτίστωρ τε καὶ χρυσογράφος βέλτιστος ὢν.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, διόλωλα τῷ κακῷ λόγῳ.

900

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

ἡμῖν χαρίεντι· σὺ δὲ γέρον κλαυσεῖ μακρά.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ

ιῶ, πρὸ τοῦ τῆς σῆς θυγατρὸς ἔδοξ' ἔραν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

τὴν γλαυκοπέδιλον ἀπέβαλεν σάφ' ἴθ' ὅτι.
ἐκὼν δ' ἔγωγ' ἂν Χρυσίον δοίην γαμεῖν·
ἱατρος ἂν βέλτιστος εἴη τῆς σοφῆς.

905

ΧΟΡΟΣ

τάχ' ἂν κακὴν μεταλλαγήη τὴν φρένα.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

ἐλπίς γε μικρά· Χρυσίον γάρ —

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἀλλὰ νῦν

κάτειπέ μοι Φιλοστράτου τὰ πράγματα,
 κἂν ἢ πατρὶ χαλεπώτατα τῷ παναθλίῳ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

αἶβοι χαλεπώτατ'· εὐπρεπέστατ' ἦν ἰδεῖν
 ὡς κτίσμα κανὸν μηχανησάμενος ταχὺ
 τῆς μορίας ἀπέλαυσε τῆς ἀνθρωπίνης·
 κάλλιστα γὰρ τετυπωμένα δεῖξας ἀκτία
 ἀριθμοῖς τε μεγάλοις πάνυ καλῶς ἐσταλμένα
 τῶλγῳ καχηνίων ἐκήρυξεν ταδὶ

910

φωνῇ λιγείᾳ καθάπερ ἕτερος Αἰσχίνης·
 ὧνδρες πρίασθε τῶν ὑπερφυῶς καλῶν
 τῶν ἀξιοτάτων τε τούτων ἀκτίων.

915

ὅς ἂν πρίηται κἂν μέρος τι μικρὸν ἦ,
 ὠνήσεται γ' ἀρχὴν ἑαυτῷ καὶ τέλος,
 μικρὰν μὲν ἀρχήν, ἣν ὀλίγοις στέργειν θέλει,
 ἣν πλειόνων ἐπιθυμίαν ἔχῃ ποτε,
 ἀρχὴν τιν' ἀξιοτέραν πως λήψεται
 τὸ πλῆθος αὐτὸ τ' ἀξίωμ'· ὅμιν φύει

920

καὶ τοῦτ' ἄνευ διδασκάλων τῶν ὕδροποτῶν.
 πρὸ τοῦ γ' ἐφοβείσθε τὴν κακὴν δοκιμασίαν.
 ὑμᾶς ἀναγκάσαντες ἐς διδασκάλου
 φοιτῶντας ἐκμαθεῖν ἄλλῃ πεπαλαγμένους
 τὰς νηπυτίας τὰς Ἑλλάδος· Ῥώμης τ', ἰού.

925

ἅπας φόβος νῦν ἐρρέτω δοκιμαστικῶς,
 ἅπαν τὸ μαθεῖν· νῦν χρυσὸς ἔστω κακτία,
 ὥς νῦν ὁ πλουσιώτατος ἀξιώτατος
 νόμων ἐπιστήμης τεχνῶν ἀρχηγέτης·
 ὄνδρες πρόσθε, καιρὸς ἐστ' ὀλίγος ἔτι.
 ἀνωλόλυξαν οἱ παρόντες, πῶς δοκεῖς;
 καθάπερ ὁ τῶν Ἐκκλησιαζουσῶν χορὸς.

930

ΧΟΡΟΣ

ἰοῦ ἰοῦ, τῶν χρημάτων τὸ χρῆμα ὅσον·
 τάχ' ἐκβαλεῖ τὸ χρῆμα τὸν Μουσῶν χορὸν.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

κενὴ φλυαρία ἴστί πᾶς Μουσῶν χορὸς·
 τί δεῖ μαθεῖν νῦν καὶ πιάζειν τὸ ξύλον;
 τί δεῖ μαραίνειν τὴν κεφαλὴν; τά τ' ὄμματα
 πηροῦν τί δεῖ σαπροῖσι τοῖς μαθήμασιν;

940

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ

ὦ πρὸς θεῶν παρὰ σοῦ μαθὼν Φιλόστρατος
 τασθὶ τέχνας ἀπέβαλ' ἐπιστήμην ἔλλην;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

ὦστ' οὐδεπώποτ' εἶδον αὐθαδέστερον
 χρυσορράφον Φιλοστράτου τοῦ χρησίμου.

945

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ

ἰὼ ἰὼ μοι τουνόματος Φιλόστρατε·
 μάτην μαθητὴς τῆς ἀληθείας ἔφυς.

ΧΡΥΣΑΛΛΩΠΗΞ.

τί φληναφᾶς; ποῦ ποῦ 'στι σοὶ Φιλόστρατος;
ποία δ' ἀλήθει' ἐστ' ἀληθῶς γηνησία;

950

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὦ παῖ τί γέγονας;

ΧΡΥΣΑΛΛΩΠΗΞ.

ἀκτιοπώλης ἐγένετο

σπουδαιότατος ναι μὰ Δία καύτυχέστατος.
εἶμαι δ' ἀνήξειν αὐτὸν ὡς στεφανηφόρον
νικῶντα λαμπρῶς τοὺς ἀβελτερωτάτους.

ΧΟΡΟΣ.

ἂν μὴ σφαλῶ τὴν ἔψην, ἤδη σοῦ πέλας;
ὁ χρυσοπίπης ὡς ὀρειβάτης λίων
ἀφ' αἵματόυσης ἀρπαγῆς κατέρχεται.

955

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἰὴ βαβαιᾶξ τῆς κόπρου, ἰὴ ἱεῦ.
ὀσμαις μύρων, ἐρύγμασι σκορόδων φακῆς
πρόδαισι τυρῶν, μυρία κακοσμία
τρυχόμενον αἰσχροῶς πνιγμένον θ' ὀρᾷτέ με·
Φιλόστρατος ὁ νεώτατος κτίστωρ πάρα,
καὶ τοῖς ὑπερτάτοις σωθέντες δίκη
θεοῖς, τυφλῇ Τύχῃ τε καὶ Πλούτῳ τυφλῷ
τὰ λεύψανα τῶν μωρακτίων ἱερεύσομεν.

960

965

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὦ τῆς μανίας τῆς ὑπεράγαν Φιλόστρατε.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ θόρυβε θόρυβε θόρυβε· πῶς ἔχεις πάτερ;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

καλῶς ἔγωγ'. αἰνίττεται τὴν Χρυσίον.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

Σοφαίνετος καλεῖ σε νῦν ὁ σὸς πατήρ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἐμὸς πατήρ σύ; ποδαπὸς ὦν; πῶθεν γεγώς;

970

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἰὼ ἰὼ μοι δυστυχίας τῆς ἐσχάτης·

ὁ Χρυσαλώπηξ τὸν πάρος φρονιμώτατον

ἐποίησεν ἐμμανέστατον χρυσογράφον.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἄνους φλυαρεῖς· αὐτὸς αὐτοῦ κοίρανος.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

γέρον·

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τί φῆς;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἄκουε τοῦ χρυσογράφου,

975

ὥς τῶν ἀπορρήτων τι φήσω σοι κρύφα.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἰοῦ πατρός νῦν γίγνεται διδάσκαλος·

γεγεννημένον δὲ κτίστορ' ὀφθόμαι ταχύ.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀκήκοας;

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

καὶ καταπαθεῖν γε βούλομαι.

μελέτω δὲ σοὶ τὰ λοιπὰ παῖ —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

Σοφαίνετε.

980

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τί ἐστι; τί δὲ λέγειν ἔχεις ἀνεψιέ;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἄρ' αὐτὸς εἶδες ὡς ἀρετᾷ Φιλόστρατος;

τέχναισι καὶ δόλοισι χρηματιστικοῖς;

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὁρῶ στεναίνων.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ταῖς τέχναισι δὴ χαρεῖς

αὐτὸν γενέσθαι γαμβρὸν εὖχομαι φίλον.

985

ἔν' ἐξέλη τὴν Χρυσίου φιλομαθίαν.

τί φῆς Φιλόστρατ'; ἢ θέλεις αὐτὴν γαμεῖν;

τί φῆς σύ; συγχωρεῖν θέλεις Σοφαίνετε;

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

εἰ Χρυσίον ταῦτόν θέλει —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

θέλειν γε χρεῖ,

ὅσαπερ θέλω, τὸ προσφιλέστατον τέκνον.

990

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ. ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀλλ' ἐγγύης δεῖ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

καὶ μάλ' αὐτίκ' ἐγγύης·

ὦ Χρυστόν.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

τί ἔσθ'·

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὅδ'ι Φιλόστρατος,

νέον τὸ φῶς τῶν χρηματιστικῶν θέλει

ἐμὸς γενέσθαι γαμβρός, ἣν σὺ φῆς, τέκνον.

ὀράτον; ἐρυθριῶσα κατανεύει κρύφα.

995

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἀθ' ὀρκίων τοιαῦτα;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

πιστῶν ὀρκίων.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἐς οἶκον οὖν τάδ' ἀγγελῶν ἐξέρχμαι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

μένειν σε χρὴν ἀκουσόμενον τῶν πραγμάτων.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἀλλ' ἴσθ' ὅλως πεπυσμένον μ', ἔρρωσο δῆ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀδύνατόν ἐστιν Αἰθίοπα λευκὸν ποιεῖν.

1000

σὺ δὲ τὴν τύχην λέγ' ἀκρίων —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

μάλ' αὐτίκα.

ἐκ τῆς ἀγορᾶς κατιόντα μ' ἔξω κιχλίδων
 ἀνά μυριάδας οἱ χρυσοδίφαι προσεδόκων,
 κώθισμός ἦν κραυγὴ κόνις πληγαὶ στόνος,
 ὥσθ' ἔξα-δωδεκαπλάσιον τῶν ἀκτίων 1005
 τὸν ὄνον εἶναι μαινομένους διὰ τοὺς βροτούς.
 ἰδοὺ, τὰ χρυσᾶ φορτία παρελήλυθεν,
 ἑκατὸν ἄμαξαι· τάχ' ἐρυθρασπίδων τις εἰ.
 τὸ χρῆμ' ἰοὺ τοῦ χρυσοδίνου χρήσιμον.
 ἀλλ' εἰσίσωμεν, ἵνα καλύπτωμεν ταδί· 1010
 οὐκ ἔστι χρυσός, ὅστις οὐ τίττει κλοπήν.
 ἔρρωσθε δὴ κόκκυγας, ἔσθε πρευμανεῖς.

ΧΟΡΟΣ.

πρόφρον σοι βοηθεῖ τὸ κόκκυ,
 μαθητῆς ἑάνπερ μένης τῶν
 ἀληθῶς ἀνοίας ἰατρῶν, 1015
 τὸ χρῆμ' ἦν τὸ χρυσοῦν κρατεῖν γῆς
 νομίζῃς κρατήσῃν τε πάντων
 βροτῶν τῶν μεθ' ἡμᾶς, ἀπεχθὲς
 τάχ' ἔσται τὸ σῶφρον, τὸ θεῖον
 τρέφον τὰς φρένας καὶ τὸ κόκκυ. 1020

φῶδῃ. ἰοῦ ἰοῦ Γερμανίας
 μάλ' εὐτυχοῦς δοκούσης,
 μάχαισι παπρικῆς φθορᾶς
 τῆς καλτικῆς κρατούσης.

πίειρ' ἐπιστήμης σοφῶν 1025

ἄρουρ' ἔδος τεχνιτῶν,
 δόψῃ παπαῖ χρυσῶν ὀρῶν
 ὁλεῖς φρένας πολιτῶν.

Γερμανία, σεμνῶς πρὸ τοῦ
 κοσμουμένη μάχαισιν 1030

καὶ Καيسάρων καὶ Λουθέρου,
 ἤχθαιρες ἀρπαγαῖσιν.

Γερμανία, σὺ πρὸς θεῶν
 κοσμουμένη λόγισι
 καὶ μισοπάππων καὶ σοφῶν 1035
 πρὸς πάντα χρησίμοισιν·

ὦ τοῦ μαθεῖν ἔρωθ' ἀπλῶς
 κέλευσον, ἦν σ' ἐρωτᾷ
 πατὴρ τρέπον παιδεύσεως
 καὶ τοῦ μαθεῖν ἰδρωτα. 1040

κάθιζε τὰς Μούσας πάλιν,
 ὅθεν φυγεῖν δοκοῦσι,
 δὸς τῆς πολιτείας τρέπον
 μόνουσι τοῖς μαθοῦσι

τιμῶσί θ' Ἑλλάδος λεῶν 1045

Ῥώμης τε τῆς παλαιᾶς,

καταπτύουσι χρημάτων

Ῥώμης τε τῆς σκοταίας.

χρυσός; πότ' ἦν διδάσκαλος

τοῦ χρησίου πολίτου; 1050

πάππος; φύει γ' ὁ παππικὸς

τὸ χρεῖμα Ἰησοῦτου.

τὸ πρὶν σέλας Γερμανίας

πᾶς σωζέτω πολίτης·

τὸ πρὶν σέλας φεῦ νῦν ἅπας 1055

ἔτρωγ' Ἰησοῦτης.

ἐπιδός. χαῖρε πάτρας ἐμῆς,

Τευτονίας ὅλης

κοίρανος ὦν.

Κελτομαχῶν πρό με 1060

ὦ στεφανηφόρε,

χαῖρε, Βίλελμ', Ἀρης

τῶν πολέμων.

χαῖρε πάτρας ἐμῆς,

Τευτονίας ὅλης 1065

ὦν ταμίας.

χαῖρε νόμους, Ὅθων,

ἀκρότατα σκοπῶν

ὥς Περικλῆς ἐμῆς

δόξα πάτρας.

1070

ΣΩΣΙΑΣ

ὦ πάνθ' ὄρων καὶ πάντ' ἀκούων Ἥλιε

ἀκτῖνα πέμψον τὴν πυροεσάτην, ὥπως

ὁ χρυσόδινος Χρυσαιώπεκος σκότῳ

τοίχων ρυπάντων ἐγκεκροδυλημένος

φοβερὸν τι μορμολύκειον ἀναφανῇ βροτοῖς.

1075

ὥς μοι τοιοῦτος τὸν σκότον πλοῦτος φιλεῖ

καὶ γῇ κεκρύφθαι καὶ σιδήρῳ καὶ πέτρᾳ,

καθάπερ ὁ χρυσὸς αὐτὸς ἐδάφει νερτάτῳ

κοιμώμενος γῆς θυμὸν ἡμέτερον στυγεῖ

οὐκ ἀγνοῶν ὅτι Ἀρπάλων γένος φύει

1080

ὥς δεσπότην νῦν τὸν ἐμὸν ἀρπαγίστατον

αἰτῶν μέρος μικρὸν τι μεταδοῦναι κλοπῆς

φεύγων μόλις πέφευγα πρὶν πληγὰς λαβεῖν

διὰ τὴν ἐμὴν ἣν νουθετεῖ πλεονεξίαν.

ὅπως ὁ χρυσὸς τῆς ἐλεημοσύνης φθορεὺς

1085

τοτὲ μὲν ποιεῖ, τοτὲ δὲ στυγεῖ τοὺς κλεπτικούς,

καλουμένους τοὺς κοινοβιωτικούς λέγω.

ὁ δεσπότης ὥς ὀνίδιον τὸ κωμικοῦ

σκιρτᾷ γελᾷ ποτὸν κελεῖει προσφέρειν,

ᾄδων μιὰρᾷ νεανικῶς φωνῇ ταδί

1090

χαίρομεν τοῖς ἀκτίοις,
 καὶ βροτοὶ βοῶσι·
 καὶ τὰ βιβλία σφαλῇ πως,
 εὐλαβούμεθ' εὖ γε μή πως
 κτίστορες σφαλῶσι.

1095

φλυαρία· δ' ἔστηκα περιλαλῶν κενά,
 ἀμνημονῶ θ' ὅτι ἀρτίως ἡ Χρυσίου —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὗτος σὺ ποῖ θεῖς;

ΣΩΣΙΑΣ

ἐς Σοφαινέτου ταχύ.

ἐκέλευσεν ἡ δέσποινα πρὸς τὸν δεσπότην
 τὴν ἀγγελίαν φέροντα περὶ τοῦ δεσπότη.

1100

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ιοῦ ιοῦ τῶν δεσποτῶν· Σοφαινέτω
 ἄγγελιον ἀνύσας ὅτι πέπρακται πᾶν καλῶς.

ΣΩΣΙΑΣ

τί δὴ καλῶς; οὐδὲν καλῶς, ὥστ' εἰδέναι.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ θρέμμ' ἀναιδέες, εὐλαβοῦ τοὺς δεσπότης.

ΣΩΣΙΑΣ.

τάς διαβολὰς ψευδεῖς περ οὔσας εὐλαβοῦ.
 φέρ' εὐλαβῶμαι Χρυσίου τὸ χρυσίου;

1105

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

τηνδὲ λαβὼν τὴν ἀπόκρισιν τρέχ' οἴκαδε.

ΣΩΣΙΑΣ.

ὦ ὦ μοι τῆς φανεράς ἀποκρίσεως.
εὐθύς δραμοῦμαι· τί μ' ἐκέλευσας τῷ πατρί;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

γρύζων μένεις· τῶν μὴ δρομάδων κάμηλος εἰ. 1110

ΣΩΣΙΑΣ.

ψόγων ἐπιλήσμονι καὶ βολῶν καὶ κονδύλων
εἶναι πρέπει δεδαρμένῳ τῷ Σωσίᾳ·
ποῖ δὴ τράπωμαι;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

πρὸς Σοφαίνετον.

ΣΩΣΙΑΣ.

τί δρῶν;

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἔρρ' ἐς κόρακας ὄνιδιον —

ΣΩΣΙΑΣ.

οἶδ' ἕκαστα νῦν

τάχα τοῦ γέροντος ὄνιδίου μεμνημένος. 1115

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

νέον κακὸν γέγον' ὁ γεραίς Σωσίας
ἐμοί τε καὶ τῇ Χρυσίᾳ πιστότατος ὢν.
τέκνον βαῦζον γίγνεται βάζων γέρον,
τέκνον δὲ σιγῶν γίγνεται πρέμαχος πάτρας.
νῇ Δία πέπρακται πᾶν καλῶς· ἡ Χρυσίον 1120

ἦρος τὸ κάλλιστον βῆδον γενήσεται
 τοῦ ψευδοχρηματιστικοῦ κεδνῇ γυνή.
 ἀσπάζεται με Χρυσαλώπηξ καὶ φιλεῖ,
 καλεῖ με γαμβρόν κἄνδρα χρησιμώτατον
 τοῖς ἀκτίοις καὶ γλαυκοπεδίοις Χρυσίοις. 1125
 αὐτὸς δὲ τῇ μωρακτίῳ τύχῃ χαρεῖς
 βοῶν διατελεῖ κώλολύζων καὶ γελῶν
 στερρὰν ἔσεσθαι τὴν τύχην ἡγούμενος
 μωρακτίῳ χρυσαντίῳ κακακτίῳ.
 ἦξει δ' ὁ χολὸς ὡς λέγουσιν ἄγγελοι, 1130
 ἡ περιπέτεια χρυσотραγωδίας κακῆς.
 ἡμεῖς δ' ἀμύνειν κατὰ κράτος τῇ Χρυσῷ
 πειρασόμεσθα τὴν φθοράν καὶ τῷ πατρί,
 ἀναξίῳ μὲν, ἀλλὰ Χρυσίου χάριν.
 αἰβοὶ ἰοῦ· ἡ περιπέτει' ἤδη πέλας· 1135
 μωρακτίῳ τις δεσπότης ἐφείρπυσεν,
 ταχέως θεινὰ δράματ' εἰσηγήσεται.

ΒΟΝΩΝΗΣ.

ποῦ Χρυσαλώπηξ ὁ κατάρατος; ποῦ 'στι; ποῦ;

ΦΙΑΟΣΤΡΑΤΟΣ.

οὐκ ἐνθάδ' ἔστι περιπατεῖν βληχώμενον·
 φαίνειν σ' ἄνερ χρῆν εὐπρεπιστέρους τρόπους. 1140

ΒΟΝΩΝΗΣ

οἱμοι παρήσθα καὶ σὺ Χρυσαλώπει.

δεινὸς κακῶν τῶν ἀκτίων συνήγορος.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ

ἐκὼν ἕκαστος τοῖς φίλοισι συμμαχεῖ.

ΒΟΝΩΝΗΣ

κατάβα κατάβα κτίστορ κατάβα· κλαυσεῖ μακρά.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ

τί βοᾷς καταρρύνων πλῆκτων ἔκγονε;

1145

ἦ τῶν παχειῶν σὺ γνάθων ἔχεις ἄλις.

ΒΟΝΩΝΗΣ

κάκισθ' ὑπὸ Χρυσαλώπεκος παθὼν —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ

τί δή;

ΒΟΝΩΝΗΣ

ὠνούμενος τῶν ἀκτίων μικρὸν μέρος

μάλ' αὐτίχ' ὥς τὰς τῆς πόλεως ἀρχὰς τρέχω

αἰτῶν τιν' ἀρχὴν ἀξίαν τῶν ἀκτίων,

1150

δεικνύς ἅμα τὰ γελοιότατα ψευδακτία —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ

χρῆν συντομώτερον λέγειν· χρυσὸς ὁ χρόνος.

ΒΟΝΩΝΗΣ

οἱ δ' ἐξέθανον γέλωτι καὶ φωνῇ μᾶ

τούς τοξότας καλοῦντες ἔλεγόν μ' ἐκβαλεῖν

καθάπερ ἄνουν τι θηρίον· τῶν δ' ἄκτιων 1155
 ἔν' ἐξελόμενοι κατ' ἀναγρόντες ταχὺ
 εἶπον φυλάξειν ἐς τὸ δέον ἐμοὶ —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

πόσων

τάχ' ἄκτιων ὧν κύριος τί ποθεῖς τέλος;

ΒΟΝΩΝΗΣ.

δυοῖν ἐγὼ νυκτοφύλακος ποθὼ τέλος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

τί μαθών;

ΒΟΝΩΝΗΣ.

μαθών; ἀλλ' ἐπριάμην τὰ βιβλία, 1160

κού δεῖ μαθεῖν τῶν ἄκτιων τὸν δεσπότην.
 φαγεῖν κάτοιδα καὶ καθεύδειν καὶ φαγεῖν·
 εὕδειν δὲ θέλω καὶ παννύχιος ὧν ἐν τέλει.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

ὦ δειλακρίων· οὐκ ἐς κόρακας ἄπει ταχύ;

ΒΟΝΩΝΗΣ.

μαρτύρομαι παρὰ σοῦ λαβὼν τὰ τελέακτια. 1165

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

χαίρομεν προθυμῶς

τῶν τέλος πεθύντων·

χαίρομεν τῷ χρυσοδίνῳ,

χαίρομεν τῷ χρυσεγίνῳ

τῶν μάττην μογούντων. 1170

ΒΟΝΩΝΗΣ

οἴμ' ὡς ὑβρίζεις· νῦν καλοῦμαι σ' ἴσθ' ὅτι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δὴ πάρεστιν ἕτερος ὡς καλούμενος.

ΠΙΣΙΑΣ.

οἴμοι κακοδαίμων· ὡς ἀπόλλυμαι κακῶς.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

κακὸν βλέπεις ὀνόρωπε καὶ κακῶς λέγεις.

τὸν νοῦν κακὸς τὸ σῶμ' ἔτι κακίων ἔφυς.

1175

μοναχὸς δοκεῖς ἐξωστρακισμένος κακῶς.

ΠΙΣΙΑΣ

ὡς πανταχοῦ πᾶς ὅστις ὦν πάσχει κακῶς.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

εἴφ' ὃ τι θέλεις, ἀλλ' ἴσθ' ἐτιή χρυσὸς ὁ χρόνος.

ΠΙΣΙΑΣ

Ῥωμαῖος ὦν ἀπόγονος οὐδὲν κατέμαθον

ἡγούμενος τὸν ὅσιον ἄνδρα δεξιὸν

1180

πειφυμέναι πρὸς πᾶν θεολογικὸν τέλος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

οὐδὲν κατέμαθες; τί δὲ κάτοισθά πως φύσει;

ΠΙΣΙΑΣ

πιεῖν κάτοιδα καὶ φαγεῖν οὐιώτατα,

λαλεῖν τε περὶ ἁμαρτίας τῆς τῶν πέλας.

ὅτι δεῖ κρατεῖν τὴν κυριακὴν πάντων νόμων,

1185

πασῶν δὲ πόλεων, τοῦ βροτῶν γένους ἔλου,
μόνην ἄτ' οὔσαν κτίστορα τῆς οἰκουμένης.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

οἴμ' ὥς ὁσίως τάδ', ἀλλὰ πῶσα ποτ' ἄκτια;

ΠΙΣΙΑΣ.

εἴκοσιν ἐγὼ τελακτίων τάχ' ἤλπισα
ἀνδρὸς ὅσιου τέλος ὅσιόν τι καταλαβεῖν.
οἱ δ' ἀνοσίως δοκιμασίας τεκμήριον
δειξάι μ' ἐκέλευσαν καταγελῶντες ἄκτιων
τῶν Χρυσαλώπεκος κακοῦ κακοδαιμόνων.
ὑφαρπάσαντες δ' ἀνοσίως ἐν βιβλίον
εἴτ' ἐξεβαλόν με προσγελῶντες ἀνοσίως.

1190

1195

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

κακὸν γάρ ἐστιν ὧ κακέδαιμον πᾶν τέλος.

ΠΙΣΙΑΣ.

τί δὴ γένωμαι; τί δ' ὄφελος τῶν ἄκτιων;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

κολλᾶν δύνασαι πάσῃ τέχνῃ τὰ βιβλία,
ἔπως γένηται σῆμα πομπαῖς χρήσιμον.
εἴτ' ἐπιγράφειν τὸ Πινδάρειον εἰ δοκεῖ
ὕδωρ ἄριστον τοῖς ὁσίοις λαϊκοῖς,
χρυσὸς δὲ κῆνος τοῖσι παππικοῖς πρέπει.

1200

ΠΙΣΙΑΣ.

ὕβρεως καλοῦμαι σ' ἀνοσίου τε καὶ κλοπῆς.

ΧΟΡΟΣ.

οὐ πάνυ καλὸν τὸ πρᾶγμα τοῦτο φαίνεται.

ἔρα δ' ἔπως τοὺς ἐχθροποὺς κάρτ' ἐκβαλεῖς.

1205

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἀμελεῖτ', ἰοῦ ἰοῦ, τίς εἰ σὺ πρὸς θεῶν;

ἰοῦ ἰοῦ ὅσον τὸ χρῆμα μύστακος.

ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ.

βομβᾶξ βομβᾶξ βομβᾶξ βομβᾶξ βομβηλοβομβᾶξ.

ΧΟΡΟΣ.

αἰσχυρῶς πεσὼν σὺν τεύχεσιν βομβεῖς ἄνερ.

ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ.

βομβᾶξ πεσὼν· ποῦ Χρυσαλώπηξ; ἔνα φάγω.

1210

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

οὗτος, τί μυκᾷ ταῦρος ὡς κεκοιμένος;

ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ.

βομβᾶξ ἐπριάμην τῶν καταράτων ἀκτίων

στρατηγὸς εἶναι γλιχόμενος Γερμανίας.

ἡχηρόν γάρ ὅτι τοιαῦθ' ἀνεψιοὶ

τῶν Τευτόνων ποιοῦσι πριάμενοι τέλος

1215

ὡς πολεμικὸν παρὰ τῶν τελῶν τῶν πολεμικῶν.

ὦν δ' ἔκγονος Πυργοπολινικοῦ τοῦ κλυτοῦ

ὑπεσχόμεν τούς πολεμίους αὐτῇ τριχί

βομβᾶξ καταφαγεῖν, ἐκροφεῖν δὲ τρυβλίον

ἐμπλήμενον τοῦ κελτικοῦ καχαίματος.

1220

ἐμπαζόμενοι δὲ τῶν ἐμῶν οὐδὲν λόγον,
 γελῶντες ἤρώτησαν εἰ στρατηγικὴν
 τέχνην κατέμαθον· κατὰ δεῖξας τὰκτια
 μαθεῖν, ἔφην, τὸν δεσπότην τῶνδ' εἰ χρεὶς;
 θράσους δὲ δεῖ κραυγῆς τε τῇ στρατηλάτῃ.
 κατ' ἀνεβόων τοὺς τοξότας, καὶ γὰρ θρασὺς
 τὸν πόλεμον ὦν τοὺς τοξότας δεῖσας τρέχων
 εἰς Χρυσαιώπεκας τὸν ἄνδρα καταφαγεῖν
 ὄντα προδότην τοῦ Πυργοπολινικοῦ θέλων.

ΧΡΥΣΑΙΩΠΗΞ.

ἐμοὶ μαχεῖ σύ; Σωσία, θῶπλ' ἐκφερε.

1225

1230

ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ.

μέθες μέθες· τί δεῖ μάχης; τῶν δ' ἀκτίων
 τὸν ὄνον ἀπόδος Χρυσαιώπηξ φίλτατε.

ΧΡΥΣΑΙΩΠΗΞ.

ἀλλ' ἐστὶ σοι πρὸς ἄλλα πράγματα' ἄξια.

ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ.

ἀλλ' εἴμ' ἐγὼ πρὸς οὐδὲν ἄλλο χρήσιμος.

ΧΡΥΣΑΙΩΠΗΞ.

καλῶς ἐὰν κολλᾷς ταδί τὰ βιβλία
 ὅσαπερ ἔχεις τελακτίων τῶν περικλύτων,
 δράκοντά σοι πάρεσθ' ὑπερφυῇ ποιεῖν,
 τὸ σὸν δὲ φωτόγραφον προσάψας ἐν μέσῳ,
 τὸνδ' εἰς ἐπιγράψας τῶν ὁμηρικῶν στίχων·
 ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὃ τις τοιαῦτά γε βέξαι.

1235

1240

ἔξεις ἄγαλμα τῆς πόλεως πανάξιον
καὶ τοῖς μαθητῶσιν εἰστρον τῆς σχολῆς.

ΠΥΡΓΟΠΟΛΙΝΙΚΗΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιο τοῖνον αὐτοῖς ἀκτίαι·
βομβᾶξ̃ καλοῦμαι μυρίαν σὲ κλοπῆς δραχμῶν.

ΧΟΡΟΣ

μάλ' ἢ καλουμένων φάλαγξ̃ ἐπαύξεται. 1245

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ.

ποῦ μοι τὰ ῥόδα; ποῦ μοι τὰ ἴα; ποῦ μοι — ἰού·
καινός τις ὥσπερ εἰστροδίνης πάρα.
ὠνθραπε δεισιδαιμονία πεπληγμένε,
ἔξων ὑγνίαν δοκεῖς ὀφθαλμῶν·
ὁ κωμικός σ' ἂν ἤρετο· ναύφρακτον βλέπεις; 1250
στρυφνός δ' ἱμάτιον καὶ πῆδιλα καὶ κόμας,
τὸ δεξιὸν δ' οὕς εὖ πεφραγμένος δόρει
διδάσκαλός τις τῶν ἀγροίκων μοι δοκεῖ·
σκυθρωπὸς εἰ καὶ τῶν βλεπόντων κάρδαμα.

ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ.

ἀλλ' εἰκότως, ὅτι Καρδαμούχος εἰμ' ἐγὼ — 1255

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ.

Ἰπὼν σὺ πλάσμα;

ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ.

καθάπερ Ἰπὼν ὁ Κέφαλος,
ὅνπερ καλὼν ἀνεψιὸν καλῶς καλῶ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τὴν χεῖρα χεῖρ, τὸν ὄνον ὄνος, τὸν βοῦν δὲ βούς
καλεῖ φίλον κἀνεψιόν καὶ ζύμμαχον.
τοῦ δὴ τυχεῖν παρὰ Χρυσαλώπειος θέλεις:

1260

ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ.

ἔνεστιν ἐν τοῖς βιβλίοις σφάλματα.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ιοῦ ἰοῦ ὑπερσόφου τοῦ φιλολόγου.

ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ.

τοῦ σφάλματος τὰ σφάλματ' ἐστὶν αὔτια.

ἀνούμενος τῶν ἀκτίων ἐβουλόμην

ὀλίγον περ εἰδὼς μείον' ἔτι κατειδέναι.

1265

ὥμως φανῆναι τοῖσιν ἐν τέλει σοφός.

δείξας τὰ βιβλία ταῦτ' ἀκαδημείας ἔδραν

ἤτησα δοῦναι τῷ παλαιῷ φιλολόγῳ.

πολύς δὲ τῶν κάρᾳ κωμώντων ἦν γέλως,

κᾶπειτ' ἐρωτήσαντι ὅ τι μαθὼν ἐγὼ

1270

ἐλήλυθ' ἐς τὴν τῆς σοφίας ἐκκλησίαν,

ἀπεκρινάμην· στίλβειν μεμάνηκα· λοιδορεῖν

κεντεῖν λαλεῖν οὐδὲν λέγειν σκώπτειν βοᾶν.

οἱ δ' ἐρυθριῶντες καὶ κεχνηότες χρόνον

συγχρὸν διελέγονθ' ὥς ἔδοξε περὶ ἐμοῦ,

1275

κᾶτα τὸ βεβοστρυχωμένοι κινῶν κάρᾳ

ἤρνευθ' ἕκαστος μηδεπώποτ' ἂν τέλος

δεδοκέναι τῷ μηδὲ δεδοκιμασμένῳ,

τοῖς δ' αὐτοδιδάκτοις τὴν ἀκαδήμειαν φθονεῖν.

ἄμ' ἐκλιπόντες τὴν σκιερὰν σοφίας ἔδραν

1280

ἔξησαν ἐκτεσοβημένοι τοῖς ἀκτίοις.

ΧΟΡΟΣ.

ἡ γὰρ σοφῶν δίατα χρυσὸν οὐ βλέπει.

ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ.

χρυσούς ὁ διάβολος κρατεῖ καὶ τῶν σοφῶν,

ὥς τῶν ἀγροίκων ἄπτεται κἀγραμμάτων.

τί δὴ ποιῶ γῶ; τί δ' ὄφελος τῶν ἀκτίων;

1285

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

εἴ μοι πίθοιο, νῆ Δί' ὄφελος θαυμ' ὅσον.

οἶσθ' οὖν ὃ δρᾷσιν; λαβὲ ταδί τὰ βιβλία

ἄπερ σύ γ' εἶπας οὐ καθαρεύειν σφαλμάτων,

σπουδῇ δ' ἀναγνούς καὶ τέχνῃ κεκρημένος

τῇ τῶν κριτικῶν καὶ γραμματικῶν τῶν φιλολόγων

1290

τὰ σφάλματ' ἐκβαλλ' ὥς νεωκόρος κόνιν

καὶ στίξε κῶβέλιξε κἀθέτει πέριξ,

σχολιογραφῶν τε τὰ σκοτεινὰ ῥήματα

ἀναχαίτισον καὶ τῶν τελακτίων ποίει

βελτίονα χρησίμην τε πᾶσιν ἔκδοσιν.

1295

κοσμεῖν δὲ χρὴ τὴν ἔκδοσιν ἐπιγράμματι·

ὁ μηλοφάγος μῆλον πύθηνος ἤδεται,

ἢ τοῖς βροτοῖς δόσις ἀθάνατος ἡ μωρία·

τοιαῦτα· τί δὲ κέχρηας ὦ σοφὸν κάρα;

ΚΑΡΔΑΜΟΥΧΟΣ.

καλούμενος τῶν ἀκτίων τὸν κτίστορα 1300
 δεῦρ' ἦλθον· ἀλλὰ νῦν φρονήματος νέου
 ἐμπλήμενον δραμεῖν με χρή σοφῷ ποδὶ
 πρὸς ἔκδοσιν λαμπράν τινα τῶν τελακτίων
 ἅτ' εὐδοκιμοῦντα τὴν τέχνην μικροσκοπῶν.
 ἔρρωσθε.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΣ.

καὶ σὺ Καρδαμοῦχε χαῖρέ μοι. 1305
 εὐφραίνομαι τῷ Καρδαμούχῳ τῷγαθῷ
 καὶ σκυτοτομοῦντος τοῦ Βονώνου κρείττονι
 καὶ μειδιώσης τῆς ἀπάτης τῆς Πισίου
 καὶ γοργόνος τῆς Πυργοπολινίκου σαπρᾶς·
 οὐδὲν γὰρ οὗτοι πλὴν τὸ κακὸν καλούμεθα 1310
 ἴσασιν ὥστ' ἀπολωλέναι μάλ' ἐνδίκως·
 ὁ δὲ τὴν τύχην εὐσχημόνως καὶ βραδίως
 φέρων μόνος μοι φαίνεται σοφὸς γεγώς·
 ὥστ' εἰ δυνατόν ἐλευθεροῦν τῶν ἀκτίων
 τὸν ἄνδρ' ἔτοιμος εἶμι φιλῶ τοιαυτά πως, 1315
 τοιοῦτος εἶμι μοι πλουσιώτατος δοκεῖ.

ΧΟΡΟΣ.

ιοῦ σοφοῦ τοῦ Χρυσαλώπεικος· πόθεν
 χρηστὴ διάνοια, χρήστα, σοὶ παρεγένετο;

ὄκνω δὲ μή πως ὀψέ καὶ μάτην γένῃ
σφαώτερος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

σιγαῖτε κόκκυγες φίλαι,

1320

ὦ ξύμμαχοι τῶν χρυσοδιφῶν κτιστόρων.
ὦ πρὸς θεῶν πάρεστε νῦν μοι ξύμμαχοι.
ἰοῦ ἰοῦ προσέρχεται πολὺς στρατός·
ἀρήξαθ' ὥς εἴξασιν ἐχθροὺς ἀνδράσιν,
παισὶν Βονωνοπυργοκαρδοπισίων.

1325

ἡγουμένων δισχιλίων, φεῦ, τοξοτῶν.

ΧΟΡΟΣ.

ὁ φόβος τὸν ἀριθμὸν αὐξάνει τῶν τοξοτῶν
ὥς τῶν τόκων τὸν ἀριθμὸν ἡπιθυμία.
θάρρει πέπον· ἐκ τῶν χιλίων εἰς ἐγένετο.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

ταρβῶ δ' ἐγὼ τὸν ἕνα πλέον δισχιλίων.

1330

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὔτος σὺ ποὶ θεῖς; οὐ μενεῖς; ἀρχὴ καλεῖ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

τάχιστ' ἀπὼν ἤξω πάλιν στραγγοριῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εὐθύς σὺ παρὰ τοῖς ἑνδεκα στραγγοριῶς.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

τίς δὴ σ' ἐπεμψεν ὦ κατάρατε τοξότα;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὁ τῆς πόλεως συνήγορος.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

τοῦ δὴ χάριν:

1335

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐδὲν μέλει μοι τῶν κατεψήφισμένων.

μάλ' αὐτίχ' ἀγὼν τῆς δόξης ἔπαισί σοι.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ἰὼ ἰὼ μοι τῶν κακῶν τελακτίων.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἔπου δὲ θάττον· τί σὺ μένεις ἐτ' ἐνθαδί;

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ζητῶν ἐμοὺς συνηγόρους καὶ μάρτυρας.

1340

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ποῦ μάρτυρές σοι; ποῦ συνήγοροι, τάλαν;

οἶδὶ δὲ πάντες ἐς βάραθρον βαλοῦσί σε

χρυσοῦ μέτα καὶ μετ' ἀκτίων κακακτίων.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ἰοῦ ἰοῦ. ἀρήξαιτ' ὦ πάντες θεοί.

Σοφαίνεται' ὦ ποῦ ποῦ ποτ' εἶ;

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

δευρὶ βλέπε.

1345

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗΣ.

ἐχθρῶν μέτ' ἐχθρὸς ὦν σύ;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναί.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

Φιλόστρατε·

ὅ σός πατήρ καλεῖ σε, ποῦ; —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

δευρὶ βλέπε.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

ὦ καὶ σὺ φίλτατ'· ὦ θεοὶ προδεδόμεθα·

ὦ Χρυσίον ὦ θυγάτριον ὦ πολὺ φίλτατον,

ὦ δεῦρ' ἄρηξον τῷ παναθλίῳ πατρὶ

1350

ὑπὸ δυσμενῶν κάρτ' ἡδικημένῳ βροτῶν·

ποῦ ποῦ ποτ' εἰ θυγάτριον ὦ —

ΧΡΥΣΙΟΝ.

δευρὶ βλέπε.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

ὦ Ζεῦ μεγαβρόντα τὴν στεροπὴν δάνεισον, ὡς

τῇ γλαυκοπεδίλῳ τὰς σοφὰς φλέγω κόμας.

ποῦ μοι ῥόπαλον; ποῦ Σωσία; ὦ Σωσία,

1355

ποῦ ποῦ σὺ πιστός ὢν ἐμοί;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

δευρὶ βλέπε.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΠΗ.

σὺ τοξότης ὢν; πρὸς ῥοπάλου μάλ' αὐτίκα

τοῦ τοξότου τόκους λαβὼν μαστιγία.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἐπίσχεζ' ὦ —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

μέθες πάτερ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ξύγγνωθί μοι.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τουτί τί ἐστι; φρουρός ἐσθ' ὅλος ὁ στρατός.

1360

ὕμεις τίνες; τάχ' ἐμμανὴς γενήσομαι.

ἰὼ ἰὼ μοι· βούλομαι σ' ὁδᾶξ εἰεῖν,

σέ καὶ σέ καὶ σέ καὶ σέ κἀναλλάξ τὸ πᾶν.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ἔχ' ἥσυχος· πάλλ' ἥσυχος θυμός τελεῖ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὕμεις τίνες;

ΣΩΣΙΑΣ.

νῦν τοξότης ὦν πρὶν ποτ' ἦ

1365

σκυτεὺς Βονώνης.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

καὶ δερῶ σκυτός τοδί.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τὸ Πισίου πρόσωπον ὑπεκρίβην ἐγώ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

αἶι γὰρ ἦσθά γ' ὑποκριτὴς ἀνεψιέ.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ἐγὼ τὸ πρόσωπον Πυργπολενίου πάτερ —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τὴν Καρκίνος κακὸς τις ὁ στρατηλάτης. 1370

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἐγὼ δὲ Καρδαμουχὸν ὑπεκρίβην πάτερ.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἄρτι σὺ γεγὼς χρυσορράφος τὸν φιλόλογον:

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ἤσθήσεμαί γ' ἣν δεξιῶς βιβλιοφάγον —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἐς κόρακας ἐπινῶ δὲ τούτων οὐδὲ γρῦ.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

οὐδὲν γάρ ἐστι πλὴν τρυγφθίας χαρά. 1375

Φιλόστρατος πόσις γενέσθαι Χρυσίου

τῆς γλαυκοπεδίου καὶ καλῆς θυγατρὸς θέλων

παρὰ σοῦ κατέμαθε χρηματιστικὰς τέχνας.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

μάτην γε ταύτας καταμαθὼν ἡ Χρυσίου

ἄλλου ποτ' ἔσται.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

τοῦ Φιλοστράτου μὲν οὖν. 1380

ἀπώμωσας γὰρ ὄρκον —

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ

ἐς ἄνεμόν γ' ἐγώ·

ἢ γλώττ' ὁμόμοχ', ἡ δὲ φεγὴν χρυσὸν βλέπει.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

πάρεστι χρυσὸς ἐκ νέων τῶν ἀντίων.

ΧΡΥΣΙΟΝ.

ὅραν πάρεστ'.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἄνοιγε τὴν θύραν· ὄρα·

τουτὶ τί ἦν· μόλυβδος ἐν κίσταις ἐνι;

1385

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

ὥνος τάχ', ἀξιώτατος τῶν ἀντίων.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ὦ ὦ διόλωλα παντελῶς ἐγώ.

ΣΟΦΑΙΝΕΤΟΣ.

οὐπω διόλωλας, ἀλλ' ἔχεις ἡμᾶς φίλους.

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

κόκκυγες ὦ τῆς οἰκίας μόναι φίλαι.

ΧΟΡΟΣ.

καλῶς πέπρακται πάντα παρὰ Φιλοστράτου

1390

Σοφαινέτου τε Χρυσίου τε τῆς σοφῆς.

ἡμεῖς δέ σοι φίλαι μενούμεν ἦν ἰδῆς

καθ' ὁμολογῆς καλῶς ὑπὸ τῶν φίλων παθεῖν.

ἦν ὁμολογῆς ἄμεινον εἶναι τὸν βίον

τὸν τῶν σοφῶν καὶ τιμώτερον πολὺ
ἢ τὸν βίον τὸν χρυσοδιφῶν κτιστόρων.

1395

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

τί σοι πύθωμαι; τὸν βίον χρήστων ποθῶ,
τοὺς δ' ὠχρίωντας πανταχοῦ μισῶ σοφούς.

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ πάτερ ἄκουσον· πιστὸς ὁ λόγος τοῦ χοροῦ,
πιστὸς δ' ἐγὼ Μουσῶν μαθητῆς διὰ βίου
γενόμενος ἔσομαι Χρυσίου πιστὸς πόσις.

1400

ΧΡΥΣΑΛΩΠΗΞ.

ἂν μὴ νέον μωρακτίων εὖρης γένος,
οὐ Χρυσίου ποτ' —

ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ.

ὦ σιώπα φίλτατε·

παντοδαπὸν ἔξεις ἀκτίων παρ' ἐμοῦ γένος·
παντοδαπὰ γὰρ τὰ φύλα τῶν ἀκτιοφίλων.
ὥς παντοδαπὴ 'στὶν τῶν βροτῶν ἡ μωρία·
ἀλλ' ἐστὶν ὧρα πᾶσιν ἐξίναι ταχύ.

1405

ἤδη τὸ σῆμ' ἔδωχ' ὁ χοροδιδάσκαλος·
οὐδ' ἐστὶ παρὰ τὴν κλειψύδραν παῖζειν θέμις.

ἔρρωσθε κόκκυγες φίλοι· μέμνησθέ μου
καὶ Χρυσίου τῆς γλαυκοπεδίου παρθένου.

1410

ΧΟΡΟΣ.

- Ὑμῆν Ὑμέναιε,
 ὦ σῶζε σοφῆν
 Ὑμῆν Ὑμῆν Ὑμέναιε
 τὴν Χρυσίου κόρην. 1415
- Ὑμῆν Ὑμέναιε
 ὦ σῶζε καλόν
 Ὑμῆν Ὑμῆν Ὑμέναιε
 τὸν νυμφίου τόνον.
- Ὑμῆν Ὑμέναιε 1420
 ἔρωτα γάμου
 ἔτρυν' Ὑμῆν Ὑμέναιε,
 καὶ παιδὰς ἐκποιού.
- Ὑμῆν Ὑμέναιε
 φύλαττε γάμον, 1425
 κόκκυγος ὠὰ βαῖε
 μοῖχων τε τὸν σπόρον.
- ὑμᾶς δὲ θεαταὶ
 μαθεῖν κέλομαι,
 ὥς, κόσμος ἦν κυκᾶται, 1430
 τὰ θεῖα σώζεται.

Z0102

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

1413

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

1420

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Druck von Fr. Frommann in Jena.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

1421

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.

1422

Joh. J. J. J.

Joh. J. J. J.